

Giới thiệu Vợ Yêu Của Anh

Tô Hạ Dương - một cô gái đang tuổi thanh xuân 22, dung mạo xinh đẹp lại thông minh trời phú. Không những thế, cô còn là thiên kim danh giá của Tô gia quyền thế.

Hoàng Niên - là tổng giám đốc tập đoàn Hoàng gia nổi tiếng + lão đại của thế giới ngầm là một trong số tứ bang (Hoàng gia, Lâm gia, Vũ gia và Âu Dương) mạnh nhất. Tính tình lạnh lùng, đẹp trai, nhà giàu, cực kì cưng chiều vợ

Nhưng rồi những biến cố xảy ra trong cuộc đời của mỗi người, họ phải xa cách nhau. Yêu nhau bao nhiêu thì sự hận thù lại chiếm lấy con người cô bấy nhiêu, liệu họ có thể quay trở lại với nhau không.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 1: Là duyên hay phận

Một ngày đầu tuần của mùa thu, bầu trời trong xanh và cao vời vợi. Một cô gái có vóc dáng chuẩn đang hối hả chạy trên đường, vô tình một chiếc xe ô tô chọt lao đến chỗ cô (thực ra là chị đây chạy qua đường không quan sát). Cô bị ngã ra đường nhưng liền vội vã đứng dậy và chạy đi tiếp chắc vì có việc rất khẩn trương. Một người đàn ông từ trên xe bước xuống với khuôn mặt lạnh lùng nhìn theo bóng cô đang khuất dần trong đám đông. Người đàn ông ấy bắt gặp run khẽ vào bước trở lại xe.

Cô gái ấy vội và chạy đến công ty - nơi mà người ta báo cô đã trúng tuyển cách đây mấy hôm. Vừa đi cô thầm nghĩ:

- Xui xẻo thiệt, ngày đầu tiên đi làm đã xuất muộn lại còn bị đụng xe nữa. Kiểu gì vào trong công ty cũng bị la cho coi.

Cô bước vào đại sảnh của công ty và trầm trồ khen ngợi:

- Quái đúng là một công ty có tiếng đúng đầu thế giới có khác.

Sau đây cô liền tới bên lễ tân và nói:

- Xin chào cô, tôi là Tô Hạ Dương, tôi nhận được điện thoại gọi đến là đã trúng tuyển thư ký giám đốc và hôm nay đến để nhận việc.

Cô lễ tân xinh đẹp nở một nụ cười ủy mị trả lời:

- Vậy cô lên trên tầng 58 đến bộ phận quản lý nhân sự làm hợp đồng rồi họ sẽ dẫn cô tới phòng làm việc.

Tô Hạ Dương cảm ơn cô lễ tân rồi bước vào thang máy lên tầng thứ 58. Theo sự chỉ dẫn của cô lễ tân thì Tô Hạ Dương đã đi dọc hành lang và tìm đến phòng quản lý nhân sự. Cô đẩy cửa đi vào bên trong nhẹ giọng nói:

Advertisement / Quảng cáo

- Xin chào, tôi tên là Tô Hạ Dương đến nhận việc ạ

Một người phụ nữ có vẻ ngoài khoảng 40 tuổi đang đứng chờ cô. Vừa thấy cô đến đã tức giận tiến tới chỗ cô và quát lớn:

- Cô làm ăn kiểu gì vậy hả, muộn của công ty tận 15 phút rồi đây. Công ty này không cần những loại nhân viên không có trách nhiệm như cô.

Nhưng rồi người phụ nữ nhìn thấy vẻ mặt hối lỗi của cô, giọng nhẹ xuống:

- Cũng may cho cô là giám đốc chưa đến. Nếu giám đốc mà đến thì chắc cô đã ra khỏi công ty rồi. Mau đến ký hợp đồng làm việc đi.

Tô Hạ Dương bỗng cảm thấy mừng thầm và cầm bút ký vào bản hợp đồng công việc mà người phụ nữ ấy vừa đưa đến. Sau đó họ đưa cho cô thẻ làm việc và bảo cô lên phòng giám đốc chờ.

Người đàn ông bước vào trong công ty với bộ mặt lạnh như băng. Thấy anh, cô lễ tân ngọt ngào

- Xin chào tổng giám đốc, hôm nay thư ký mới của ngài đang chờ trên phòng ạ

Anh là Hoàng Niên - tổng giám đốc tập đoàn Hoàng gia đứng đầu thế giới

Advertisement / Quảng cáo

Anh bước vào trong thang máy, bấm thang lên tầng 62 - nơi làm việc của anh

Cô đã được dẫn đi tham quan quanh công ty và chỉ dẫn về công việc, bây giờ cô đang ngồi chờ trong phòng giám đốc.

Anh bước vào căn phòng làm việc, nhìn thấy một cô gái mặc trang phục công sở đang đứng ngắm đồ đạc trong phòng anh. Giờ anh mới nhớ đến lời của cô lễ tân lúc nãy nói có thư ký mới đến (anh đây rất ghê nha, chị là thư ký thứ n-1 rồi đây. Các cô trước đây vì biết anh đẹp yai nên lao vào dụ dỗ rồi bị tổng khởi công ty luôn). Chợt cô cảm thấy có bóng người sau lưng thì liền xoay người lại và bất gặp hình ảnh của anh. Cô cúi gập người xuống chào

- Xin chào tổng giám đốc, tôi là Tô Hạ Dương, là thư ký mới của ngài

Anh đi đến bàn làm việc, ngồi xuống rồi cười nói

- Tôi là Hoàng Niên, từ nay là lãnh đạo của em

Tô Hạ Dương hơi thắc mắc về cách xưng hô của anh với cô vì cô nghe nói anh là một con người lạnh lùng và không hề háo sắc, tại sao lại có thể dùng từ thân mật ấy với mình được. Cô liền xin phép ra ngoài. Cô vừa bước ra thì anh đã lập tức kéo gần bàn ra, lôi ra một tấm ảnh. Trên ảnh có một cô gái nhỏ nhắn, xinh xắn đáng yêu vô cùng rồi cười nói:

- Cuối cùng cũng thấy em rồi

Đây mới chỉ là chap 1 thôi nha. Chap sau sẽ thú vị hơn. Cảm ơn các bạn đã đề ý đến bộ truyện của mình. I love you!!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Kỷ niệm xưa

15 năm trước...

- Hoàng Niên à, con ra ngoài chơi với Hoàng Hà (e gái của anh nha) đi - Nguyệt Minh (mẹ của Hoàng Niên) năn nỉ

- Con không ra ngoài đâu, có gì vui chứ, thà ngồi đọc sách trong phòng còn thú vị hơn - Hoàng Niên lạnh lùng đáp lời

- Hiếm lắm mới có dịp rảnh cả nhà ta đi biển chơi mà con lại ở trong phòng thế này à - Nguyệt Minh tức giận mắng mỏ

- Rồi rồi, con biết rồi. Ra là được chứ gì - Hoàng Niên lâu bầu

Ra ngoài bờ biển, anh thấy Hoàng Hà đang ngồi chơi xây lâu đài cát với một cô bé. Vừa thấy anh trai ra, Hoàng Hà vui vẻ:

- A, anh hai ra kia - Hoàng Hà chạy đến bên anh, Hoàng Niên nhìn cô bé nhỏ nhắn kia, thì thầm với Hoàng Hà:

- Kia là ai vậy em?

- Quên mất không giới thiệu với anh, kia là Tô Hạ Dương, em và bạn ấy vừa mới biết nhau, bạn ấy xây lâu đài cát rất giỏi a. - Hoàng Hà ngây ngô giới thiệu

Cô bé đứng lên, nhìn thấy Hoàng Niên thì cúi đầu chào anh và nở một nụ cười tươi khiến anh thấy rung rinh(bé tí tuổi đầu yêu với đương) và đứng đơ người. Hoàng Hà giật giạt áo anh gọi anh xuống chơi cùng. Sau đó cả ba người cùng xuống biển bơi. Khi hai anh em đã xuống biển thì thấy Hạ Dương vẫn còn đang đứng trên bờ, ngo ngắc nhìn xuống. Hoàng Niên thấy lạ, chạy lại chỗ Hạ Dương hỏi:

- Sao em không xuống?

- Dạ, em...không...biết bơi

Advertisement / Quảng cáo

Hạ Dương trần trụi, rụt rè nói. Hoàng Niên liền suy nghĩ, chạy ra chỗ Hạ Dương và kéo cô đi, nói

- Xuống đây anh dạy cho

Hạ Dương vui vẻ chạy theo anh. Hoàng Hà nhìn thấy ông anh lạnh lùng của mình chơi vui vẻ với Hạ Dương thì cười thầm

Sau một lúc giữ cho Hạ Dương bơi, cô đã không sợ nước nữa. Hoàng Niên vui vẻ nhìn cô vẫy nước, Hoàng Hà ở trên bờ cầm dây tay rù hai người lên bờ chơi bóng chuyền. Hoang Niên gặt đầu và quanh lại muốn gọi Hạ Dương thì đã không thấy cô bé đâu. Hoàng Niên hét hoảng lớn tiếng gọi Hạ Dương:

- DƯƠNG DƯƠNG! DƯƠNG DƯƠNG

Rồi anh lặn xuống dưới tìm cô. Bất giác anh nhìn thấy cô đang dần chìm xuống biển thì vội vàng bơi đến và vớt cô lên. Người cô mềm nhũn nằm trên tay anh ngất đi. Anh mang cô lên bờ, gọi người đến cứu hộ.

Một lúc sau cô tỉnh lại, luôn miệng gọi tên anh khiến tim anh thất lại. Anh cảm thấy hối hận vì đã để cô bị đuối nước. Một người phụ nữ chạy đến, ôm lấy cô và gọi tên cô. Hạ Dương vui vẻ gọi mẹ. Thì ra đây chính là mẹ cô.

Dương Dương chỉ tay về phía anh và nói với mẹ:

- Mẹ ơi anh ấy cứu con đây.

Hoàng Niên gượng gạo nở một nụ cười chào mẹ cô. Anh cảm thấy không xứng đáng lắm với danh hiệu mà cô đặt cho anh. Vì anh mà cô suýt chết đuối. Vậy thì tự hào cái gì.

Tối hôm đó mẹ cô đã mời gia đình anh đi ăn để cảm ơn nhưng trong lòng anh không được vui cho lắm. Trước lúc chia tay nhau, họ đã cùng chụp một bức ảnh kỉ niệm.

Hoàng Niên vẫn với khuôn mặt lạnh lẽo xuất hiện trong hình. Hoàng Hà và Hạ Dương vui vẻ cười tươi trong khuôn hình. Hạ Dương thật đáng yêu và thương

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Ăn trưa

Bức hình ấy 15 năm qua anh vẫn cẩn thận giữ bên người mong một ngày nào ấy có thể được gặp lại cô. Vậy mà nay cô lại tự mình vào công ty của anh thì quả là tốt rồi. Anh ngồi tự dắc trong phòng một lúc rồi nhìn đồng hồ trên tay. Đã 11h trưa. Anh bấm máy nội bộ gọi đến bộ phận thư ký. Cô nhắc máy trả lời:

- Thưa Tổng Giám Đốc, ngài có việc gì cần gọi ạ?

Anh trả lời cô bằng một câu hỏi không mấy liên quan

- Em đã ăn cơm trưa chưa?

Hạ Dương thấy lạ lùng nhưng cũng ngây ngốc trả lời anh: " Dạ chưa ạ"

Advertisement / Quảng cáo

- Vậy thì chuẩn bị đi rồi cùng tôi đi ăn.

Anh nói rồi cúp máy luôn, không kịp chờ cô trả lời. Đứng dậy và khoác chiếc áo vest vào, anh bước ra khỏi căn phòng. Thấy cô đang đứng ngoài cửa chờ, anh cảm thấy vui vẻ và kéo cô bước vào thang máy dành riêng cho tổng giám đốc. Cô tưởng anh dẫn mình xuống nhà ăn của nhân viên mà sao lại xuống thẳng bãi xe, cô thắc mắc: "nhà ăn xa đến nỗi phải đi xe ư". Anh sang bên phải, mở cửa xe cho cô rồi mới bước vào trong xe khởi động máy. Chiếc xe lao nhanh ra khỏi công ty và chạy trên đường lớn. Cô thắc mắc hỏi anh:

- Tổng giám đốc, anh đưa tôi đi đâu vậy.

Anh nhẹ nhàng trả lời cô.

- Hôm nay có một bữa tiệc trưa, phiền em đi cùng tôi.

- Nhưng... trang phục của tôi. Cô nói rồi ái ngại nhìn xuống bộ trang phục cô đang mặc. Nó chỉ là bộ trang phục công sở, không hợp lý với việc dạ tiệc cùng anh.

"Tôi sẽ đưa em đi chọn trang phục." Anh trả lời cô rồi dừng xe trước một cửa hàng. Cửa hàng khá lớn và có rất nhiều những trang phục dạ tiệc bắt mắt. Anh dẫn cô vào và nói với nhân viên.

- Hãy gọi Stephani xuống, báo rằng tôi cho cô 20p để trang điểm và chọn trang phục cho cô ấy.

Còn nhân viên vội vã chạy đi gọi cô gái tên Stephani và trang điểm cho mình. Sau khi vật lộn với đồng trang phục và làm tóc, cô bước ra ngoài phòng thay đồ. Nhìn thấy anh đang chăm chú đọc sách(vẫn như xưa). Cô thấy ngại.

- Tổng... giám, đốc...

Anh nghe thấy giọng nói nhỏ nhẹ của cô thì ngẩn đầu lên nhìn. Cô mặc trên mình một chiếc váy màu trắng tao nhã, dài che chân. Tóc của cô được uốn xoắn duỗi và xoắn ngang vai. Nhìn cô như một nàng công chúa bước ra từ chuyện cổ tích. Anh mặc một bộ âu phục cùng màu trắng. Thật trùng hợp. Anh tiến lại gần phía cô, trên tay cầm một đôi giày pha lê trong suốt rất đẹp, ý muốn mang giày cho cô. Cô ngại ngùng và lí nhí nói

- Tổng giám đốc, tôi có thể tự... Chưa nói hết câu thì cô đã bị một nụ hôn của anh chặn lại. Nụ hôn sâu khiến cô muốn nghẹt thở, thấy cô thờ gáp anh mới buông cô ra rồi cúi xuống đi giày cho cô. Vòng tay anh siết chặt lấy vòng eo cô và tiến ra xe với sự ngạc nhiên của rất nhiều người trong cửa hàng. Cô bước vào trong xe ngồi. Anh sang bên ghế lái rồi vòng tay qua thắt dây an toàn cho cô rồi mới bắt đầu nổ máy. Cô vẫn ngây ngốc sau cái hôn vừa rồi. Anh thấy cô ngại ngùng đành chuyển chủ đề

Advertisement / Quảng cáo

- Em có biết khiêu vũ không
- Dạ cũng tạm được ạ
- Vậy thì tốt. Lát nữa sẽ khiêu vũ với tôi.

Anh phóng nhanh xe tới nhà hàng. Có lẽ đây là nơi dành cho giới thượng lưu nên rất sang trọng. Anh bước xuống và mở cửa xe cho cô. Cô bước xuống vô cùng quý phái và sang trọng, thật hợp đôi với anh. Anh kéo cô sát vào người, siết chặt vòng eo con kiến lại và cúi cô bước vào nhà hàng. Trong lòng cô có vẻ khẩn trương, anh ghé vào tai cô nói nhỏ, hơi ẩm ướt vào tai khiến cô gãi mình, lạnh sống lưng, đỏ mặt.

- Đây chỉ là một bữa tiệc nhỏ thôi, không cần phải khẩn trương tới vậy.

Bước vào bên trong, khung cảnh vô cùng sang trọng, những vị khách hình như đã có mặt đầy đủ, ai ai cũng sang trọng, quý phái. Anh bảo cô ra bàn tiệc gần đó ngồi trước chờ anh. Một người đàn ông trung niên gần đó bước tới chỗ anh nói

- Chào Hoàng tổng, chúng tôi rất vinh dự khi được tiếp đãi ngài. Con gái tôi là Từ Hi đã ngưỡng mộ ngài từ lâu, mong ngài chiếu cố cho. - Ông ta vẫy tay gọi đứa con gái đứng cách đó không xa tới. Cô ta cung kính chào anh

- Xin chào Hoàng tổng, tôi là Từ Hi, là thiên kim tiểu thư của Từ Gia.

Cô ta cười nói rồi sán lại gần anh khiến Dương Dương thấy bực bội nhưng thấy mình vô cớ giận thì rất lạ nên nguôi xuống ăn tiếp. Anh lạnh lùng, rời tay cô gái Từ Hi ra, tiến về phía cô. Thấy anh tiến về phía mình, cô bỏ miếng bánh kem xuống bàn nhìn về phía anh. Anh nhìn về phía cô, nở một nụ cười trên môi. Anh nhận lấy chiếc khăn từ phục vụ, tiến đến lau chút kem còn sót lại trên đôi môi cô. Tất cả được thu vào trong mắt của Từ Hi. Cô ta nuốt lấy bực tức trong lòng, nghĩ đến phần khiêu vũ trong bữa tiệc, chây delay bên Hoàng Niên nói với giọng làm nũng

- Hoàng tổng à, anh có thể khiêu vũ cùng em không(vô duyên vừa thôi chứ chứ)

Hoàng Niên không đáp lại lời của cô ta, kéo Dương Dương tới sân khiêu vũ. Âm nhạc bắt đầu nổi lên, cô nhẹ nhàng và thướt tha, yếu điệu trong làn váy trắng bên anh. Cặp đôi họ như làm tâm điểm của mọi ánh mắt. Anh yêu chiều nhìn cô, dịu dàng nói

- Dương Dương à, anh rất thích em

Advertisement / Quảng cáo

Cô hốt hoảng nhìn anh hỏi

- Tổng giám đốc

- Có thể gọi anh là Niên được không. Ngày xưa anh đã từng gặp em rồi đấy, em có nhớ không.

Cô bị cuốn theo dòng kí ức để tìm anh thì không may đâm phải tà váy mà trượt chân ngã. Anh vội vàng đỡ lấy cô, không thể để cô bị thương, lòng anh rất đau. Anh bế bổng cả người cô lên, cào từ mọi người rồi hướng ngoài cửa bước ra xe. Từ Hi nhìn theo bóng bọn họ thì nghĩ rằng, bụng tức anh ách, móng tay đâm vào da nhưng không cảm thấy đau. Cô rút điện thoại ra, xả ngay cơn tức vào người nhận cuộc gọi, không còn chút nào về thực nữ nữa

- Điều tra ngay cho tôi tung tích của con đàn bà đi cùng Hoàng Niên

Sorry nha, chương này hơi ngắn nhưng chương sau hay hơn

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Bắt cóc

Trong căn biệt thự sang trọng của Từ gia, ở trên tầng ba, bên chiếc cửa sổ kính có một cô gái đang đắm chìm nhìn về phía xa xôi nào đó. Mái tóc cô gái màu vàng, xõa ngang vai. Cô đang nghe điện thoại, đôi môi cô hiện lên một nụ cười mê hoặc. Thuộc hạ của cô đã báo cáo lại thông tin thu thập được của Tô Hạ Dương. Họ mới cuối tuần này cô sẽ cùng lớp cũ họp lớp và đã ngoại trên núi. Âm mưu đen tối nào đó đang xuất hiện trong đầu cô.

***** Công ty Hoàng Gia *****

Cô xuất hiện trong phòng tổng giám đốc, đứng trước mặt anh nói:

- Anh có thể cho tôi nghỉ cuối tuần này được không, tôi có một buổi họp lớp cũ.

Giờ anh mới ngẩng đầu lên nhìn cô, mỉm cười nhẹ

- Anh đi cùng em được không

Khuôn mặt cô bỗng chốc đỏ ửng nhìn về phía anh đang cười tà mị(mình cũng không hiểu là cười kiểu gì, chỉ biết là điệu bộ như có ý đồ xấu xa), cô lắc đầu chối nay này

- Không cần đâu ạ

- Anh chỉ đùa thôi mà, sao phải cuống lên thế. Em cứ nghỉ đi, công việc đâu có nhiều.

Cô đỏ bừng mặt, vội vàng đặt cốc coffee xuống bàn anh rồi chạy ra ngoài phòng. Anh nhìn điệu bộ của cô thì cười thầm

^^^ ^^ ^^ Cuối tuần ^^ ^^ ^^

- Xin chào cả lớp nhé. - Cô đứng từ xa nhìn thấy mọi người đang tùm tùm nói chuyện

Một cô gái chạy đến ôm lấy cô

Advertisement / Quảng cáo

- Dương Dương, mình nhớ cậu quá. Lâu lắm không gặp rồi.

- Thiên Thiên à, chúng ta có cả ngày hôm nay để chơi mà

Lớp trưởng thấy mọi người vui quá tưởng quên mất cuộc vui nên lớn giọng nói

- Mấy bà tám ơi lên xe đi chơi thôi

Mọi người bị tiếng gọi của anh liền bước lên chiếc xe khách lớn đã được thuê để đi chơi.

Đến nơi, mọi người quyết định sẽ tự kiếm đồ ăn và nướng ở trong rừng. Cô cùng Thiên Thiên được phân công đi hái nấm. Hai người và đi vừa nói chuyện với nhau

- Dương Dương à, dạo này cậu làm gì rồi

- Mình được tuyển vào làm thư ký giám đốc của Hoàng gia đấy

- Oa, là tạp đoàn đúng

- Còn cậu sao rồi?

- Mình làm phóng viên phụ trách chương trình dục báo thời tiết ở đài truyền hình.

- Trời ơi, còn hơn mình luôn nha

.....

Advertisement / Quảng cáo

Hai người nói chuyện rất nhiều nhưng trong gió cũng đã được đầy nồm rồi nên đã quyết định quay về. Lúc họ đang quay về thì một bàn tay cầm chiếc khăn đã tẩm thuốc mê chụp lấy cô. Còn Thiên Thiên bị đánh vào gáy và ngất đi. Cô lộp thấy lạ khi đã 2 giờ đồng hồ mà không thấy hai người trở về. Cô lộp chia nhau đi tìm cô và Thiêm Thiêm vì nghĩ họ bị lạc đường.

Một lúc sau thì thấy Thiên Thiên bị ngất nằm ở bìa rừng. Họ đỡ cô lên và gọi cô tỉnh dậy. Thiên Thiên vừa mở mắt ra đã nhìn ngó xung quanh gọi Hạ Dương. Cô lo lắng cho Hạ Dương, thấy chiếc điện thoại của Hạ Dương rơi bên cạnh. Cô mở chiếc máy ra và tìm danh bạ. Gần như không có số của người thân của cô. Có một số máy ghi anh trai(anh Hoàng Niên đấy, chị nhận ra anh rồi nên mới dám lưu thế, trước chỉ là "sếp" thôi). Thiên Thiên liên lạc với số máy.

- Dương Dương à, em gọi gì cho anh đấy. - anh vui vẻ nhận máy

- Chào anh, tôi là Thiên Thiên, bạn của Hạ Dương. cô ấy đi cắm trại cùng chúng tôi nhưng đã bị bắt cóc, anh là người nhà nên chắc có thể đoán ra cô ấy ở đâu. Mong anh có thể tìm cô ấy hộ tôi. - Thiên Thiên gấp gấp nói rồi ngất xỉu, anh thì cúp máy, mặt giật đến tím lại. Anh gọi ngay cho thuộc hạ của mình, ngay lập tức đi tìm cô.

5p sau, họ đã tìm ra vị trí của cô. Cô đang bị giam trong một nhà kho bỏ hoang ở vùng ngoại ô. Một lũ con trai khoảng 5 đứa đang vây quanh cô với khuôn mặt thêm khát

- Đại ca, em thèm nó quá nhưng nhường đại ca chơi trước, anh chơi nhanh nhanh rồi cho bọn em chơi với. Cô bị hất một ca nước lạnh buốt vào người nên tỉnh dậy. Trước mặt cô, một người phụ nữ tát vào mặt cô, lớn giọng chửi rủa.

- Là mày tự tìm đến cái chết đấy, ài cho mày dám đánh lấy người đàn ông của tao, mày hãy đón nhận thứ mà tao ban cho mày.

- Thương cho anh em nhà mày đấy, thoải mái nhưng nhớ phải lát mày quay quay lại cho tao đấy.

Chúng nó man rợn cười, tiêm vào người cô một liều xuân dược. Trong lúc còn tỉnh táo, cô thấy hẳn lột hết sạch quần áo của cô, hẳn còn định tháo nốt bộ giáp cuối cùng của cô nhưng thấy cô cứ la hét gọi tên anh nên ngưng tai tát vào mặt cô và phát. Cô kiệt sức mà ngất đi mặc kệ bọn chúng, cô muốn cần lùi để giữ sự trong sạch của mình. Tiếng đập của mạnh đã khiến cô tỉnh dậy, thấy anh đang bước vào nhà kho. Bọn chúng bức mình, nắm tên nhảy vào đánh anh nhưng chưa sừ dụng đến đòn nào thì anh đã cho chúng liếm đất rồi. Anh chạy đến bên còi thổi cho cô vào lấy chiếc áo khoác trùm vào người cô. Hạ Dương nhìn thấy anh ôm lấy anh khóc lóc

- Niên...Em.. sợ, em.. sợ lắm, hức hức

- Bảo bối ngoan, đừng khóc

Anh bế cô ra xe ngồi và trở cô về nhà (nhà anh đấy, anh không biết nhà cô ở đâu cả).

=====

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net)

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Tư gia phá sản

- Tìm ngay cho tôi người đứng sau chuyện của Tô Hạ Dương.

Anh ra lệnh cho thuộc hạ của mình. Rất nhanh đã có được kết quả

- Thưa bang chủ, là Từ Hi - thiên kim tiểu thư của Từ gia

- Địch thân tôi sẽ đi bắt cô ta về bang xét xử. Lâm giám cổ phiếu của Từ gia, sau đó thu mua cổ phiếu, xác nhập Từ gia vào Hoàng gia, tuyên bố phá sản Từ gia.

An Kỳ (trợ lý của anh) nghe xong một tràng thì toát mồ hôi lạnh, anh nghĩ cô gái này chắc có tầm quan trọng lớn lắm trong lòng lão đại thì mới khiến con người này trở nên đáng sợ như vậy. Khó cho Từ Hi không biết điều động đến bảo bối của lão đại nên nhận một kết quả thảm hại như vậy còn liên lụy đến cả Từ Gia.

Còn Từ Hi, biết cô bị bắt thì vui vẻ mà không biết rằng Hoàng Niên đã phát hiện ra việc làm của cô. Ngày ngày vẫn thường đến những quán bar để đàn đúm uống rượu và lên giường với những đại gia có tiếng. Tối hôm ấy cũng như mọi khi, cô vẫn mò đến quán bar *Night club* quen thuộc, đã ngà ngà say, cô à thấy anh tiến lại gần mình thì vui vẻ đứng dậy và chạy đến ve vãn bên anh. Anh thấy cô lại gần ve vãn thì vung tay tát cho cô à một phát vào mặt. Loạng choạng, cô ta ngã nhào xuống đất nằm sòng soài ngược đôi mắt nhắm nước lên nhìn anh (tỏ vẻ đáng thương nê). Anh lạnh lùng không quan tâm tới đáng về của cô ta mà quay ngoắt đi nói với thuộc hạ lời cô ta về bang xét xử. Anh bước ra ngoài xe và chạy về nhà. Nghĩ đến cô đang ở nhà chờ anh về thì vui mừng phóng thật nhanh về. Trời bỗng nhiên đổ một cơn mưa rào lớn, không gian bỗng trở nên lạnh hơn. Về đến căn biệt thự, anh thấy cô đang chuẩn bị bữa tối cho anh(nhà anh ngoài quán gia ra thì không có giúp việc, mọi việc đều nhờ đi hạ). Cô mặc chiếc váy chiếc váy hơi ngắn, anh sợ cô lạnh nên tiến đến Lấy chiếc áo khoác của mình choàng cho cô rồi nói nhí vào tai cô

- Em có tỉnh khiêu khích anh đúng không.

Cô sợ hãi quay người lại thì thấy khuôn mặt phúc hắc của anh đang cười cười. Nhưng cô lấy lại bình tĩnh hỏi ngược anh

- Tại sao áo anh lại có mùi nước hoa? (ghen)

Advertisement / Quảng cáo

- Bảo bối từ lúc nào đã biết ghen vậy. - Anh ôm eo cô kéo ra phía bàn ăn đang thơm phức mùi đồ ăn, bụng anh đói cồn cào.

- Tôi hỏi anh thì trả lời chứ không phải đánh chống lảng nhé.

Anh nhìn khuôn mặt nhỏ đáng yêu của cô đã ứng đó. Gắp thức ăn vào bát cô anh yêu chiều nói

- Em ăn đi, này có cô nhân viên ve vãn chồng em nhưng vẫn yêu vợ nên đuổi cô ta ra, chắc là nước hoa của cô ta đấy.

- Hừ, ai là vợ anh - Cô dẩu môi lên phủ định.

- Bảo bối ăn nhanh lên đi

Anh ăn xong thì lên phòng làm việc, cô phụ đi hạ dọn dẹp rồi ngồi gọt hoa quả ở phòng khách. Cô xem trên tivi thấy có tin Tư gia bị phá sản. Cô nhớ là công ty có hợp tác làm ăn với công ty anh mà giờ phá sản có ảnh hưởng gì không nhì. Cô bê đĩa hoa quả đã gọt sẵn lên phòng làm việc của anh. Anh thấy cô vào phòng thì kéo cô vào ngồi trong lòng mình. Cô thấy cái ghế này ấm hơn mấy cái ghế trong phòng nên yên vị ngồi trên đó. Cô cần cần lấy cho anh một miếng xoài ngọt nhưng anh lại lùi lùi biếng mở miệng ra ý muốn nói cô dứt cho anh. Cô nheo mày rồi nhét vào miệng anh. Anh yêu chiều nhìn cô, biết rằng cô gái này có gì muốn nói nên hỏi

- Có việc gì muốn gặp anh vậy?

Advertisement / Quảng cáo

- Em thấy tập đoàn Tư gia phá sản rồi, có ảnh hưởng tới tập đoàn mình không anh
- Từ bao giờ em đi lo mấy chuyện này vậy. Bọn chúng đã động đến người anh yêu thương nhất thì kết cục như vậy là nhẹ nhàng đấy.
- Người đấy là ai - Cô ngốc nghếch hỏi anh
- Là em - Anh trả lời cô rồi ôm lấy vòng eo cô và hôn cô thật sâu. Cô thấy sắp có chuyện xảy ra thì vội vàng đẩy anh, nói nhẹ với anh
- Mai em muốn đi làm với anh, hôm nay anh tha cho em

Anh nhìn cô giọng nài nỉ nhưng nghĩ đến ngày mai được ngắm cô cả ngày thì có lợi hơn là mai cho cô ở nhà nên gật đầu đồng ý. Cô thích thú chạy ra khỏi phòng làm việc của anh và đi về phía phòng ngủ. Nhưng có vẻ cô cũng chẳng biết điều lại đi mặc chiếc váy ngủ hai dây hại anh cả đêm phải dậy tắm nước lạnh mấy lần, thân thể anh tốt thì mới chịu đựng được chứ không cũng ồm ồm cảm vài hôm. Sáng dậy đã thấy giường trống, cô biết anh dậy rồi nên cũng dậy và làm vệ sinh cả nhà luôn. Bước xuống phòng ăn, anh đang cầm chiếc bánh sandwich cho vào miệng thì thấy cô xuống, lườm cô và hăm hê nói

- Em được lắm, dám kiêu khích anh
- Em đã làm gì đâu - Cô úy khuat cãi lại anh

Anh không nói nữa, bỏ bữa sáng bước ra ngoài xe chuẩn bị đi làm, cô vội chạy theo anh mà quên bữa sáng luôn. Lên xe và đến công ty, trên đường anh nhớ ra cô chưa ăn gì bèn ghé vào một quán ăn khá nổi tiếng để cô ăn sáng rồi mới đến công ty. Cô lễ tân nhìn thấy anh thì chạy ra đón tiếp nhưng thấy cô đi sau thì trùng mắt lên nhìn. Anh và cô bước vào thang máy riêng dành cho giám đốc và lên tới tầng cao nhất.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Em chỉ cần yên phận làm tổng giám đốc phu nhân là được rồi

Hôm nay vừa đến công ty, cô không thấy chiếc bàn làm việc thân quen của mình đâu nữa, định chạy theo anh hỏi thì đã thấy nó ở góc phòng anh. Vậy là anh đã chuyển chỗ của cô vào phòng mình. Phòng anh khá rộng nên chuyển thêm một bàn vào cũng chẳng sao. Cô vẫn nhớ anh có thói quen uống coffee vào buổi sáng nên xuống phòng nghỉ của nhân viên pha coffee pha anh. Có bị ngay cô lễ tân ban sáng chặn đường, giọng đầy khinh bỉ

- Được tổng giám đốc quan tâm thế chắc là đã dụ dỗ giám đốc chúng tôi uống được xuân rồi trèo lên giường để được như hôm nay đúng không?

Giọng cô ta như khẳng định chắc chắn chứ không phải là một câu hỏi nữa. Cô không muốn cố chấp với những loại người như vậy, nhẹ nhàng nói nhưng trong lòng đầy úy khuat

- Phần cô tránh ra để tôi pha coffee cho giám đốc.
- Tôi đang canh xem cô có cho xuân được vào không.

Advertisement / Quảng cáo

Lời cô ta nói như một nhát dao cửa vào tim cô. Liệu tình yêu cô đặt vào anh có nên không khi xung quanh đang phản đối cô. Cô ngăn dòng nước mắt đang trào ra. Ngâm ngùi pha coffee cho anh. Cô bước ra khỏi phòng nghỉ, chân cô lễ tân chột thờ ra khiến cô ngã xuống sàn nhà, cốc coffee còn nóng đỏ vào tay cô làm cô bị bỏng. Nước mắt cô không kiềm được nữa mà tuôn rơi. Lấy tay lau đi nước mắt, cô đứng lên pha cho anh cốc khác. Còn anh thấy báo bối ra khỏi phòng đã khá lâu, báo là đi pha coffee cho anh mà giờ vẫn chưa lên thì anh đâm lo lắng chạy đi tìm cô. Vừa ra đến cửa đã thấy cô bước vào, trên tay đang run run bê cốc coffee. Anh thấy cô khập khiễng bước vào thì sợ cô sẽ là do nên đỡ hộ cô đặt xuống bàn mình, định đi cu cô vào chỗ thì thấy cô đã ôm lấy mình khóc nức nở

- Em có là gì sai trái đâu mà mọi người trong công ty lại ghét bỏ em, họ nói em bỏ bùa anh thì mới có vị trí như ngày hôm nay. Liệu em có thể tiếp tục tin tưởng vào tình yêu em dành cho anh được không?

Lời của cô nói đã khiến tim anh đau nhói, anh đỡ cô ngồi xuống ghế, nhìn chân cô đã bị trầy xước, bàn tay sưng lên vì bị bỏng kiến anh không thể nào chịu nổi. Anh gọi cho An Kỳ mang thuốc sát trùng và thuốc trị bỏng lên phòng anh, tìm hiểu chuyện gì đã xảy ra trong công ty. Sau khi trị thương cho cô, anh cẩn thận băng bó lại rồi đưa cô vào viện kiểm tra xem sao(có làm quá không nhì @). Nhưng anh không về thẳng công ty mà tề vào cục dân chính. Anh kéo cô vào làm đăng ký kết hôn. Cô vẫn mặc mình giao phó cho anh, giờ mình đã là vợ hợp pháp của Hoàng Niên, là tổng giám đốc phu nhân của Hoàng gia rồi. Anh trên đường về công ty, thoáng thấy vẻ bối rối trên mặt cô thì khuyên nhủ

- Bọn chúng mà giám động vào một cọng tóc của em, anh sẽ diệt sạch chúng, em chỉ cần yên phận làm tổng giám đốc phu nhân.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Hôn lễ

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Sau đó một tháng, hôn lễ của Hoàng Niên và Tô Hạ Dương được tổ chức. Trước hôn lễ một tuần, anh và cô đi chụp hình cưới

~~~~~ Studio ~~~~~

- Em cứ vào thử đồ đi anh ở ngoài này chờ - Anh nuôi tiếc rồi vòng eo của cô ra.

Cô chọn lấy một chiếc váy khá đẹp và vào thử đồ. Một chiếc váy cúp ngực, thân váy ôm sát cơ thể cô, đến đoạn đầu gối thì xòe ra, sau lưng thì lộ một khoảng lớn.

Cô vui vẻ bước ra ngoài nhưng anh lại cau mày và bảo cô thay bộ khác. Sau vài lần thử, cô gần anh và ngồi xuống chiếc sofa gần đấy rồi bắt anh chọn váy cho mình. Anh lại gần đồng trang phục, chọn một chiếc váy trắng, cúp ngực nhưng thân váy xòe rộng, lưng váy kín đáo. Anh mang lại chỗ cô vào kêu cô đi thử nó. Cô mặc lên mình chiếc váy rất đẹp, gần như nó sinh ra là dành cho cô. Anh thấy cô bước ra thì tiến đến gần, trên tay cầm đôi giày pha lê. Thật giống hôm cùng anh đi dự tiệc nhưng cô rút kinh nghiệm hơn, thò chân ra cho anh xò giày chứ không để anh hôn cô nữa. Anh thấy cô ngoan ngoãn cho chân ra biết là mình không có thời cơ lợi dụng giống lần trước nữa liền ôm lấy cô, để cô trên chiếc ghế sofa. Chiếc váy cô vừa mặc như khiến gọi anh và anh đã cố gắng kiềm chế nhưng giờ được của anh trào lên và như không kiềm chế được, anh thò tay vào trong chiếc váy cưới, sờ soạn người cô. Cô đau đớn nhưng cắn răng chịu đựng vì không muốn có người ngoài vào nhìn thấy mình. Sau ba lần, cô không chịu được nữa liền đẩy anh ra, chỉnh lại trang phục. Anh như đang được ăn ngon thì bị giật lấy, muốn tiếp tục nhưng bị cô lườm lên thôi. Anh nghĩ lát nữa sẽ xử lý cô. Để xong bộ ảnh cưới, anh và cô đã mất cả buổi, xong thì cũng đã tối. Anh bảo đi Hạ không cần chuẩn bị bữa tối mà sẽ cùng Dương Dương ra ngoài ăn. Cô lười biếng ngực vào bờ vai anh ngủ nhàn lúc chưa có đồ ăn. Anh nhìn cô. Cô vẫn như ngày đầu anh gặp cô đáng yêu, dễ thương. Anh vươn tay ra và ôm cô vào lòng, để cô ngồi trên đùi anh. Sau đó cô đã bị đánh thức bởi mùi thức ăn thơm nức mũi. Mùi gà nướng xông và cánh mũi cô nhưng cô lại nhảy ra khỏi lòng anh, hướng về phía nhà vệ sinh mà nôn thốc ra. Anh lo lắng theo sau cô. Anh nhẹ nhàng hỏi cô như muốn khẳng định điều gì đó.

- Tháng này em có bị trễ không?

Advertisement / Quảng cáo

- Sao anh biết. - Cô hoảng hốt như vừa bị lộ một bí mật khủng khiếp. Anh ngay lập tức bế cô ra xe và phóng đến bệnh viện. Vào thẳng phòng viện trưởng, anh bắt ông ta xét nghiệm cho cô. Nửa tiếng sau đã có kết quả

- Xin chúc mừng Hoàng phu nhân, cô đã mang thai được ba tuần.

Cô lo lắng ra khỏi bệnh viện, hỏi anh

- Việc chuẩn bị cho hôn sự có ảnh hưởng tới đứa bé không?

- Em không phải lo lắng đâu, anh sẽ giúp em - Anh yêu chiều nhìn cô, giọng đầy sùng nịnh - Hay từ mai em ở nhà dưỡng thai đi, không phải đi làm nữa.

- Hay anh có cô nào trên công ty nên báo em ở nhà để anh có thể công khai hẹn hò đúng không? - Cô nghi ngờ hỏi anh. Đứng là phụ có thai thì toàn suy diễn lung tung.

- Anh nào có, nếu em ghen thì mai anh sẽ tuyển thư kí nam thay em luôn

- Á à, giờ còn chuyển sang cả đàn ông nữa à (chị ơi anh giải thẳng đó)

Advertisement / Quảng cáo

Anh như khóc trong lòng nhìn cô vợ nhỏ của mình. Sao cô lại có suy nghĩ như thế được nhỉ.

- Như vậy là phải nhanh chóng diễn ra đám cưới thôi chứ không bụng em sẽ rất nhanh to ra đấy. - Giọng nói của cô như kéo anh về hiện thực.

□□□□ Một tuần sau □□□□

- Em muốn ngủ thêm chút nữa cơ, - Nếu là ngày thường thì anh sẽ thỏa mái cho cô ngủ nhưng hôm nay thì không thể bởi vì hôm nay là ngày tổ chức hôn lễ. Cô ngại ngủ mặc kệ cho bọn họ trang điểm như thế nào. Chiếc váy cưới anh đã đặt một nhà thiết kế nổi tiếng ở Paris để làm cho cô. Trên chiếc váy đính rất nhiều đá quý nên cảm giác của cô khi mặc bộ váy trên người là nặng. Trên đầu cô là chiếc vương miện bằng vàng và những hạt pha lê sáng bóng nổi lên.

Bước vào lễ đường, cô được cha cô đưa đến bên anh, trao con gái cho anh và nói

- Phải chăm sóc thật tốt cho con gái tôi đấy.

- Con đã hiểu thưa cha

Anh cùng cô sóng bước về phía cha xứ, trao nhẫn cho nhau. Mọi người tiến cô và anh ra tới cổng sân bay. Cô tung bó hoa lên để mọi người bắt. Người bắt được hoa lại chính là Thiên Thiên, bạn thân của cô. Bỗng hai người khuất dần sau cánh cửa sân bay và bắt đầu tuần trang mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Lời cầu hôn tại Paris

Cô và anh lên chiếc thuyền cơ riêng để đến Paris hưởng tuần trăng mật. Sáng phải dậy sớm nên vừa lên máy bay thì cô đã gục vào lòng anh ngủ. Anh để cô nằm thoải mái trên sofa rồi bước ra ngoài phòng, bảo người làm dọn vài món bổ dưỡng lên tắm bổ cho cô. Cô ngủ một lúc thì cũng dậy, thức ăn cũng đã dọn lên, anh liền dứt cho cô ăn. Cô thắc mắc hỏi anh

- Bao giờ đến nơi vậy
- 2 tiếng nữa, ăn xong vận động một chút nhé
- Này này, anh vừa phải thôi nhá, em đang có thai đấy.
- Em yên tâm anh, anh sẽ không động đến nó đâu
- Không là không, đừng để trắng mất mà em cho cách li anh luôn nhé

Anh khò sờ nhìn cô, công việc anh đã phải dồn làm mất mấy đêm mới có thời gian đi chơi cùng cô mà bị cách li thì khổ nên lần này buộc phải nhường cô. Cô ăn được một lúc thì đứng lên đi ra ngoài, anh bảo cô nên ăn thêm một chút đi thì không chịu.

- Vợ ơi sắp xuống tới nơi rồi nè - Anh dỗ dành cô - Ngồi yên về chỗ đi.

Xuống đến san bay, một chiếc xe ô tô tiến đến đưa cô và anh về khách sạn. Khách sạn nằm ở trung tâm thành phố, từ đây có thể thấy được tháp Eiffel to lớn. Cô và anh nghỉ trên phòng tổng thống rộng rãi và lớn nhất tầng trên cùng. Hoàng Niên lấy trong vali của anh ra một hộp quà và đưa cho cô

Advertisement / Quảng cáo

- Em mặc thử xem.

Tô Hạ Dương mở chiếc hộp ra, một chiếc váy lụa mềm mại màu tím ở bên trong. Chất liệu váy quả thực rất tốt, chỉ cần chạm vào là hoàn toàn mê mẩn luôn. Anh từ phía sau ôm trọn lấy người cô, phả hơi nóng vào tai

- Em đẹp lắm, tối nay hãy mặc chiếc váy này nhé.

- --- Trong phòng khách sạn ---

Cô ngồi trong phòng chờ anh. Anh nói rằng ra ngoài có chút việc nên sẽ sớm về với cô. Bên ngoài phòng có tiếng gõ cửa, Tô Hạ Dương nghĩ rằng anh trở về liền vui mừng chạy ra nhưng chỉ thấy Hạ Thanh - trợ lý của anh ngoài cửa.

- Hoàng phu nhân, chủ tịch kêu tôi đến đón phu nhân ạ, chủ tịch đang chờ phu nhân. - Anh ta cung kính nói với cô.

Cô quay trở lại căn phòng, lấy chiếc túi sách với áo choàng rồi đi theo Hạ Thanh. Chiếc xe Mercedes đời mới nhất đang lao như bay trên đường. Chiếc xe dừng lại tại chân tháp Eiffel. Một dàn phụ vụ đứng xếp thành hàng trước chân tháp. Khi Tô Hạ Dương vừa bước xuống, mọi người liền cúi đầu cung kính chào

- Kính chào Hoàng phu nhân.

Tô Hạ Dương vẫn thắc mắc trong lòng không biết rằng cái gì đang chờ cô ở phía trước. Hạ Thanh đi trước dẫn cô vào thang máy, bấm lên tầng cao nhất. Cửa thang máy mở ra, đập vào mắt cô là chiếc thảm đỏ rực rải đầy hoa hồng. Hạ Thanh đã nhanh chóng thông báo cho anh và lui xuống tầng dưới. Bỗng nhiên âm thanh piano phát lên, cô cũng ngạc nhiên, bước theo thảm đỏ để tìm đến nơi phát ra âm thanh. Cách đó không xa, Hoàng Niên mặc bộ đồ tây trang màu trắng ngồi bên chiếc đàn piano màu đen thì thật nổi bật. Xung quanh là những cây nến lung linh. Cô bước vào, anh đang ngồi bên cây đàn và chơi bản nhạc cô thích nhất thì ngoài lại nhìn cô, khúc môi cũng cong lên. Cô bước đến chiếc sofa gần đây ngồi xuống nghe anh đàn bản nhạc, đôi mắt cup xuống để thưởng thức giai điệu. Sau khi chơi hết bản nhạc, anh bước đến bên cô, quý xuống trước mặt cô và hỏi:

Advertisement / Quảng cáo

- Tô tiểu thư, em có đồng ý gả cho Hoàng Niên anh không?

Tô Hạ Dương nhìn anh thì bật cười

- Em đồng ý làm đám cưới với anh rồi còn gì

Anh cau mày nói với cô

- Đây là anh bắt em về làm vợ, chưa cầu hôn, bây giờ anh hỏi lại em. Em có đồng ý gả cho anh không. - Hoàng Niên nói, anh lấy trong áo vest của mình ra một chiếc hộp nhưng màu đỏ, bên trong là một chiếc nhẫn vàng có đính một viên đá quý màu tím đại diện cho sự thủy chung được những ánh nến tạo ra một màu sắc tình tế. Cô vui vẻ chìa bàn tay trắng nõn ra trước mặt anh nói

- Em đồng ý làm Hoàng phu nhân bên anh

Hoàng Niên trong lòng dâng lên một tia hạnh phúc, anh trao chiếc nhẫn vào tay cô, ôm trọn cô vào lòng vào hôn lên cánh môi nhỏ xinh của cô. Anh tham lam liếm hết mật ngọt trong miệng cô đến khi cô cảm thấy như oxy đã bị rút sạch rồi thì mới buông cô ra. Anh kéo cô đến bên bàn ăn, đặt cô ngồi vào trong lòng mình và gấp thức ăn cho cô

- Em ăn đi, đây là những món ăn anh đã chuẩn bị để bồi bổ cho em đấy.

Cô ngoan ngoãn trong lòng anh ăn hết thức ăn anh chuẩn bị. Anh vui vẻ nhìn cô. Sau đó hai người cùng nhau về khách sạn. Chiếc váy anh đích thân nhờ một nhà thiết kế nổi tiếng may cho cô cũng có một chỗ do anh cương quyết thay đổi nó không giống trong bản thiết kế. Đó chính là phần sau chiếc váy. Chỉ cần anh tháo dây váy đằng sau ra thì chiếc váy hoàn toàn được cởi. Anh lợi dụng việc đó mà lần tay ra sau tìm đến đầu váy rồi rút một cái khiến chiếc váy bị tháo xuống. Khi cô nhận ra cơ thể mình hơi lạnh thì trên người cô chỉ còn lại bộ áo lót mỏng manh trước một con mắt thú. Đêm đó lại là một đêm cuồng nhiệt giữa hai người.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Nơi ta gặp nhau

Sáng hôm sau, khi cô thức dậy thì thấy toàn thân đau nhức, cô chửi thầm anh

- Đồ dã thú, phụ nữ mang thai mà hấn cũng không tha

Từ đầu xuất hiện, anh ôm trọn thân cô vào trong lòng, nói thầm vào tai cô

- Anh chỉ không tha cho em thôi

Cô quay lại lấy tay đánh vào ngực anh, anh nhìn cô như một con mèo bé nhỏ trong lòng thì ôm cô chặt hơn, cô không còn cách nào có thể gầy dựa nữa, ngoan ngoãn để anh ôm rồi đưa mắt nhìn quanh căn phòng. Cô thấy hai chiếc vali được xếp ngay ngắn ở góc phòng. Tô Hạ Dương đẩy anh ra nói nhẹ

- Sao lại xếp vali ra vậy. Đã phải về rồi sao?

- Vợ ạ, anh sẽ đưa em đến một nơi mà anh rất muốn tới

- Là nơi nào vậy? - Cô thắc mắc nhìn anh

- Em sẽ sớm biết thôi. Bây giờ thì ra ngoài ăn sáng đi rồi còn lên đường. - Anh nhéo lấy cái mũi nhỏ xinh của cô rồi giục cô. Cô miễn cưỡng rời khỏi giường với cái thân đau nhức. Xuống phòng ăn, mùi thức ăn xông vào cánh mũi cô khiến cô thấy buồn nôn và chạy thẳng vào nhà vệ sinh. Nhìn vợ anh ôm nghén anh không đành lòng, đến bên và vuốt lưng cho cô. Anh bế cô đến ghế sofa, đặt cô ngồi xuống rồi bước vào bếp nấu cháo cho cô. Một bát cháo thịt bằm được anh bê ra. Anh là tổng giám đốc tập đoàn lớn mà cũng biết những thứ này sao, cô khá thắc mắc.

- Hồi anh đi du học cũng tự mình vào bếp - Như thấu hiểu những gì cô suy nghĩ, anh giải thích cho cô nghe. Cô lười biếng liếc bát cháo rồi gục đầu vào vai anh

Advertisement / Quảng cáo

- Anh dứt cho em ăn đi

Anh nhìn cô yếu đuối nói

- Nhìn em kia, sắp làm mẹ rồi mà trông nhều như một đứa trẻ vậy, để ông chồng yêu quý này phục vụ em

Anh nói rồi bưng bát cháo lên và dứt cho cô ăn. Hai người ăn sáng xong thì lên xe ô tô. Chiếc xe quay trở lại sân bay, cô chán nản nói

- Xa vậy ư

Anh nhìn cô, khẽ môi hơi nhếch lên. Anh nắm đôi bàn tay nhỏ bé của cô và lôi lên máy bay. Sau vài giờ đồng hồ ngồi trên máy bay, cuối cùng nó cũng chịu hạ cánh. Bờ biển Brazil hiện ra trước mắt, cô bất chợt đưa tay lên xoa nhẹ thái dương rồi ôm đầu kêu đau. Anh nhìn cô lo lắng rồi đưa cô về biệt thự và gọi bác sĩ đến. Sau khi bác sĩ đến, anh ta khám cho cô rồi nói

- Chị dâu không có vấn đề gì rồi, chỉ là chấn động thần kinh thôi. Trước kia có từng trải qua tai nạn nào không

Anh nhìn Hạo Thiên (anh bác sĩ ấy, anh ấy là bạn của anh Niên cũng là bác sĩ gia đình anh) lo lắng hỏi

- Hạo Thiên, ý cậu là sao

- Chị dâu gặp chấn động vì tâm lý do thấy một cái gì đó xuất hiện trong phần kí ức đã mất đi của mình. Khi cố nhớ lại thì sẽ gặp cảm giác đau đầu.

Advertisement / Quảng cáo

Khi cô mười lăm tuổi, trong một lần đi chơi với bạn, cô bị một chiếc xe taxi lao tới và đụng trúng. Hạ Dương ngay lập tức được đưa đi cấp cứu. Cô đã hôn mê sâu trong vòng một tháng, sau khi tỉnh lại thì ngoài vẻ bản thân và gia đình ra thì toàn bộ những gì xảy ra trước năm 11 tuổi bản thân cô còn chẳng nhớ gì.

- Cậu cứ từ từ nhắc lại cho chị dâu, đừng bắt ngay lập tức nhớ lại sẽ khiến chứng đau đầu của cô ấy tái phát đấy.

- Cảm ơn cậu, cậu về nhé, phiền cậu rồi

Anh tiễn Hạo Thiên ra cửa biệt thự rồi quay lại với Tô Hạ Dương. Cô đã tỉnh lại và ngồi tựa lưng vào thành giường.

- Anh Niên, tại sao đến đây em lại cảm thấy đau đầu.

Hoàng Niên đau sót nhìn cô

- Sẽ dần dần em nhớ ra thôi, cả anh và nơi này nữa. Vì đây là nơi chúng ta gặp nhau và là nơi anh muốn tới nhất

- -☆☆☆☆☆☆☆☆--

Chương này hơi ngắn nhé, các bạn đọc tạm, cuối cùng thì cũng xong việc nên mình mới ngồi viết cho các bạn nè. Vote để ủng hộ mình nhé. Mình cũng rất hay đăng truyện muộn nên thông cảm cho mình nhé. Sáng sớm có truyện đọc là vui rồi. Có gì coment ủng hộ mình nha ☐

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Bờ biển kí ức

Buổi chiều nắng len, Tô Hạ Dương đòi anh đưa ra bãi biển chơi. Bụng cô còn nhỏ nên mặc bộ bikini màu đen vẫn rất gợi cảm. Anh say đắm nhìn cô khiến cô ngượng mà lôi anh đi ra biển. Bờ biển cát trắng rất đẹp, những con sóng lần lượt xô vào bờ. Tô Hạ Dương nhảy nhót vui vẻ, anh thì lo lắng cho cô vì cô đùa nhỏ. Hoàng Niên nhủ mày đi về phía cô, ôm cô vào trong lòng nhẹ nhàng nói

- Em đừng nhảy nhót nhiều quá ảnh hưởng tới con đấy. Ngồi nghỉ đi anh đi mua nước cho.

Cô đến bên ghế ngồi nhìn anh khuất bóng trong biển người. Vừa quay lại thì cô ba tên ăn mặc lố lẹt, kiểu công tử có tiền đi trêu ghẹo các cô gái đến gần cô, xô tập tiền ra trước mặt, kiểu ngạo nói

- Cô em đang ngắm ai đấy à. Thằng cha nào bỏ rơi người đẹp ở đây sao mà ngắm. Đi theo hầu bọn anh đi anh cho tiền. Ha ha ha

- Tôi không phiền, mời anh tránh ra cho

- Người đẹp làm gì mà nóng tính thế, anh chơi tí - chúng ó tiến tới gần cô, định động vào người cô thì một bàn tay đã bắt lại, chỉ nghe thấy tiếng xương kêu răng rắc và tiếng hét của hắn

- Á... thẳng khốn, mày làm gãy tay tao rồi a...a...a...

- Mày còn dám động vào vợ tao mà, như thế là nhệ đấy - Anh lạnh lùng đáp trả bọn chúng.

Advertisement / Quảng cáo

Nhìn khuôn mặt 0°C của anh, bọn chúng cuống cuống ôm dép bỏ chạy, còn Hạ Dương được màn ôm bụng cười. Anh đi đến nói với cô

- Chúng nó buồn cười thế ư

- Bọn nó chạy còn quên cả dép nè - Cô chỉ chiếc dép xô ngón bị văng lại trên bờ cát.

Anh cau mày nhìn cô rồi đỡ cô ra ghế ngồi. Cô tựa vào lòng anh nhẹ nhàng hỏi

- Tại sao em lại thấy nơi này có vẻ thân quen. Như có gì đấy mà em đã gặp rồi nhưng không nhớ ra. - Cô hơi nhíu mày như cô nhớ một vấn đề gì đó. Anh ôm cô vào lòng, vuốt ve mấy lọn tóc của cô

- Em đã từng đến đây và đây cũng là nơi đầu tiên ta gặp nhau

- " Chẳng phải là công ty sao" - cô suy nghĩ.

Advertisement / Quảng cáo

- Anh sẽ kể cho em nghe một câu chuyện nhé - Hoàng Niên yêu chiều vuốt chóp mũi cô

- Ngày xưa, tại nơi đây, anh đã gặp một cô gái vui vẻ nghị cát, khuôn mặt vô lo vô nghĩ. Anh bước đến bên, cô gái tươi tắn nhìn anh, ngại ngùng chào hỏi. Cô gái ấy không biết rằng nụ cười tươi tắn ấy đã làm trái tim anh rung rinh mà ngày người. Ngày hôm đó anh đã dạy cho cô gái ấy bơi. Tuy rất sợ nước nhưng cô ấy vẫn can đảm bước xuống tới bên anh, anh có cảm giác cô ấy đã thích anh (bớt ảo tưởng anh ở □□□, không nói rõ Dương tỳ ghen giò). Anh đã dạy cô ấy bơi. Nhưng lúc ấy Hoàng Hà(ai ko nhớ xem lại chương 2 nha) gọi anh lên bờ, không để ý thì cô ấy đã bị chìm, xuất chết đuối. Anh đã điên cuồng tìm người con gái ấy, lòng lo lắng không nguôi. Đến khi anh nhìn thấy cô đang dần chìm xuống nơi đáy biển thì đau đến và ôm lấy người con gái ấy kéo lên bờ. Trong lòng anh đã nguôi ngoai phần nào nhưng vẫn vô cùng ân hận với cô ấy. Anh đưa cô ấy lên bờ, dù rất muốn nhưng anh lại ngại ngùng hổ hạp nhân tạo cho cô ấy."

Hoàng Niên thấy người cô run lên thì quay người cô lại, đôi mắt cô đỏ hoe với hai hàng nước mắt nhưng trên môi lại như đang cười rất tươi. Cô đập vào người anh như một chú mèo nhỏ cao cào

- Anh nói sạo quá. Anh đâu có hồ hập nhân tạo cho em đâu, là Hoàng Hà mà. Em anh mới gọi, anh chỉ đứng đợi người ra. Nhưng em cảm thấy rất vui khi những kỉ niệm đã lãng quên của em được anh kéo về. Em thật hạnh phúc.

Những giọt nước mắt của cô cứ thế lăn xuống trên gò má. Lòng anh rất đau khi thấy cô khóc. Anh ôm cô vào lòng, hôn lên những giọt nước mắt của cô.

- Em đã nhớ ra lần đầu chúng ta gặp nhau rồi, dần dần em sẽ nhớ ra tất cả thôi.

Cô cũng vòng tay qua eo anh, ôm lấy người anh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Thiên thần

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Đêm hôm ấy, sau khi hai người ân ái xong thì anh đã ôm cô ngủ. Được ở bên anh, một cảm giác an toàn xâm chiếm trái tim cô. Cô ngủ ngon lành trong vòng tay của anh. Nửa đêm, anh thấy cô khóc ướt cánh tay anh, Cô xoay người lại, khuou tay loạn xạ, nói trong nước mắt:

- Mẹ, mẹ đừng bỏ con, mẹ đừng bỏ Dương Dương, mẹ....

Anh ôm cô chặt vào trong lòng. Dịu dàng xoa lấy đầu cô, an ủi:

- Hạ Dương, đừng sợ, có anh đây, em làm sao vậy.

Cô bị anh lay dậy, mở đôi mắt đã ngấn lệ, nhướn người lên ôm cổ anh, nghẹn ngào nói:

- Hoàng Niên, anh sẽ không bỏ em đúng không?

- Chắc chắn là thế rồi, bây giờ em ngủ đi, ngoan nhé

Tổ Hạ Dương gào khóc trong lòng anh:

- Em không dám ngủ nữa, em sợ nó sẽ lại đến

- Cái gì đến cơ

- Em.em.

Advertisement / Quảng cáo

- không sao, em ngủ đi, sẽ ảnh hưởng đến bảo bối đấy

- Nhưng... em rất sợ

- em ngủ đi, anh sẽ luôn ở bên em

Hoàng Niên dỗ cô ngủ rồi với lấy chiếc điện thoại ở tủ đầu giường gọi cho An Kỳ:

- Mau lập tức điều tra về quá khứ của Hoàng phu nhân cho tôi, sáng mai phải có kết quả cho tôi.

Anh cúp máy rồi quay sang ôm cô ngủ, để lại đầu dây bên kia một nỗi oán hận

- Boss à, nửa đêm còn kêu tôi làm sao, anh thật quá đáng mà

Sáng sớm hôm sau, anh mở mail ra thì đã có những dữ liệu mà anh cần. Tuy phải thường xuyên thấu khuya thức sáng nhưng An Kỳ vẫn hoàn thành công việc tổng giám đốc giao vì anh đã đi theo Hoàng Niên từ nhỏ, là bạn thân của nhau. Khi Hoàng Niên làm tổng giám đốc cũng đã éo anh về làm trợ lý cho mình.

Anh đọc hồ sơ mà An Kỳ gửi cho anh. Anh lại cảm thấy thật đau lòng. Hóa ra bảo bối trước ia đã phải chịu nhiều tủi nhục như vậy. Bố cô vì có vợ hai mà đuổi mẹ con cô ra ngoài. Bà đã vất vả làm quản gia trong một gia đình để có tiền nuôi sống cô. Cô cũng biết hoàn cảnh của mẹ nên hết lòng yêu thương mẹ. Việc nhà trong gia đình và việc học cô đều phải tự lo. Hoàn cảnh sống khó khăn nhưng cô vẫn học hành chăm chỉ và đứng trong top đầu của trường. Năm ngoài mẹ cô bị ung thư phổi nên đã mất bỏ lại cô một mình. Chính vì sự biến đổi lớn như vậy mà cô không chịu được, khóc bên mộ bà suốt một tuần. Cô đã bị sốt một trận nặng và phải nhập viện. Sau đây còn phải gặp một tai nạn khiến những ký ức của cô đã không còn nguyên vẹn. Cô đã hoàn thành nốt khóa học của mình và xin việc tại Hoàng gia. Đây là nơi đầu tiên cô làm việc nhưng vì hồ sơ của cô đều được loại tốt nên cô được nhận.

Độc đến đây thì cô tiếng ở ngoài phòng, anh ngược lên thì thấy cô mặc chiếc áo sơ mi trắng của anh. Chiếc áo quá thật rộng đối với cô. Nó dài nhưng đầu che được hết chân của cô. Anh gấp chiếc laptop lại, vẩy tay gọi cô lại mình. Cô bước đến, anh kéo cô ngồi lên đùi mình. Anh nói nhỏ vào tai cô:

- Mới sáng sớm mà em đã muốn quyến rũ anh rồi à. Hay đêm qua chưa đủ.

Advertisement / Quảng cáo

- Anh thật là mặt dày đấy. vì ai mà tôi đến nỗi không còn bộ quần áo nào này. Mỗi lần ân ái anh đều xé bỏ quần áo của tôi

Anh liền nở một nụ cười ranh mãnh. Kéo lấy cô vào gần mình, hôn lấy đôi môi đào của cô. Anh hút hết những mật ngon trong miệng cô, vài lọn tóc của cô vẫn còn ướt(vì chị mới gội đầu) cọ vào mặt anh. Anh buông cô ra, kéo đến bàn trang điểm, cầm chiếc máy sấy lên và sấy tóc cho cô.

- Tóc em để ướt như thế này không tốt đâu, anh đã nhờ người lấy quần áo cho em rồi.

tiếng gõ cửa vang lên. anh bước ra ngoài, có người đưa quần áo của cô cho anh. Hoàng Niên mang vào cho cô. Cô nhìn đồng hồ trên tay anh, mặt đỏ như quả cà chua chín, lắp bắp:

- Cả.. nội...y...sao

- Vậy em không định mặc à. Hay chờ anh thay giúp em

Cô nghe câu nói của anh thì giật mình. Dành lấy quần áo từ tay anh chạy vào phòng thay đồ. lúc cô bước ra thì trông thật đẹp. Chiếc váy xòe đến đầu gối, hở hai vai. chân cô đi đôi giày Vans cùng màu trông rất đáng yêu

(ảnh mạng nhé)

- Nhìn em như một thiên thần vậy. Có lẽ thượng đế đã ban tặng cho anh

Nếu thấy chương này hơi nhạt thì bỏ thêm muối khi đọc nhé. mình sẽ sớm ra chương mới thôi. Có gì các bạn cứ bình luận ở dưới nhé. đây là lần đầu tiên mình đăng truyện tự viết mà hông thấy ai ý kiến gì cứ thấy sao sao ý.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Có biến

Điện thoại của anh rung lên. Người gọi là Âu Dương Lãnh Hạ.

- Có việc gì vậy. Đến trắng mặt cũng muốn phá đám tôi sao - Hoàng Niên lạnh lùng trách Âu Dương Lãnh Hạ

- Trắng mặt của cậu bỏ qua một bên đi. Băng Lôi Ưng đã đứng ra thách thức cả bốn gia đình chúng ta kia. Chúng đã cướp lô hàng đang nhập về của chúng ta.

- Chiều nay tôi lập tức có mặt, triệu tập mọi người tại Hoàng gia đi

Hoàng gia mạnh nhất trong tứ bang nên có việc gì họ vẫn gọi anh và coi anh như một đại boss. Anh nhìn Hạ Dương rồi nói

- Báo bối à, anh có việc cần về gấp, chúng ta xếp đồ chuẩn bị bay về thôi, lần sau anh bù cho em đi chơi chuyến khác nhé.

Ngồi trên máy bay. Anh kéo áo khoác của anh đắp lên người cô và để cô tựa vào vai anh ngủ. Mấy cô tiếp viên hàng không nhìn thấy hành động của anh mà sinh lòng đố kỵ. Hận mình không phải là nữ nhân kia. Có cô cố tình bước tới chỗ anh, uốn éo thân hình, nói với giọng ngọt ngào

- Tiền sinh, ngài có dùng gì không ạ?

Đây là lần thứ mấy họ anh rồi. Thật phiền phức, chỉ vì chiều báo bối muốn đi máy bay dân dụng, không đi máy bay tư nhân nhà anh nên giờ phải chịu sự ồn ào này. Anh nói nhỏ với cô tiếp viên.

- Phiền các cô không cần tới hỏi phục vụ nữa, phu nhân của tôi cần yên tĩnh để nghỉ ngơi.

Cô tiếp viên đen mặt quay trở lại cuối máy bay. Đồng nghiệp nhìn thấy cô liếc ra nói mĩa.

- Thế nào, định đập chầu cướp hoa nhưng không thành công à.

Hoàng Niên nhìn cô vợ của mình đang say giấc ngủ, anh nhớ một nụ cười rồi cũng dựa lưng vào ghế chợp mắt một chút. Máy bay về đến nơi đã là 4 giờ chiều. Anh nhờ tài xế riêng của mình đưa cô về biệt thự còn anh lái xe đến Hoàng gia. Bước vào thang máy chuyên dụng, anh đặt vali tay mình lên bảng điều khiển rồi ấn tầng B1. Đây là tầng hầm được thiết kế chính là trụ sở chính của bang Hoàng gia. Xuống được đến đây phải có đúng dấu vân tay anh đặt. Dấu vân tay chỉ có anh và An Kỳ mới được. Xuống đến phòng họp ngầm, mọi người đã tập trung cả. Anh ngồi xuống vị trí chủ. Vũ Gia Bảo - đứng đầu Vũ gia lên tiếng trước

Advertisement / Quảng cáo

- Hoàng Niên, bên Lôi Ưng đã bắt đầu hành động và cướp ba lô hàng của chúng ta rồi đấy.

- Ba lô... - Anh cười khẩy

- Lâm Khánh Minh, cậu điều tra hộ tố (có hiện quả không nhì, nhưng họ chơi thân với nhau từ nhỏ) địa điểm chúng để hang của chúng ta, tối nay sẽ tới và giành lại, xử sạch bọn chúng.

Anh về nhà, thấy Tô Hạ Dương đang ung dung ngồi xem tivi và ăn dầu tây. Dương như thấy cô, mọi bức nhọc của anh lại tan biến hết. Anh ôm lấy cô, nói nhỏ với cô

- Vợ yêu chuẩn bị nước tắm cho chồng được không, tối nay chồng đi có việc, ở nhà ngoan nhé.

Tô Hạ Dương vâng dạ rồi chạy lên phòng. Ahh nhìn bóng lưng cô mà phì cười.

Cô lấy cho anh một bộ âu phục màu đen, đến cả chiếc áo sơ mi cũng mang một màu đen huyền bí, mang về để vương. Cô bước tới bên anh giúp anh thắt cà vạt. Cô chỉ cao đến vai anh thôi (chiều cao chị có hạn). Thắt xong chiếc cà vạt, anh ôm cô vào lòng, hít lấy mùi hương trên tóc cô, âu yếm nói

- Bảo bối ngủ đi nhé, không cần chờ anh đâu, sẽ ảnh hưởng tới bé con đấy

- Ừm - cô gật đầu, anh vươn tay ra xoa lấy cái đầu nhỏ của cô. Tô Hạ Dương lại giục anh

- Anh có việc gấp, liền đi đi

- Vạ à, sao em lại nở đuôi anh đi như vậy - nghe giọng của anh mà cô cũng sồn da gà. Một ngời đàn ông cao cao tại thượng, nổi tiếng lạnh lùng mà có thể ra cái điệu bộ đáng mắt mặt này được không.

- Đi nhanh về nhanh, không em cho anh ngủ sòa đây.

- Tuân lệnh vợ - nói rồi anh hôn tạm biệt cô rồi ra sân. Từ tận hai, cô thấy chiếc xe của anh lao ra khỏi biệt thự, lòng cũng thấy bất an. Tô Hạ Dương lên giường nghỉ ngơi. Khoảng 1 giờ sáng, điện thoại của Tô Hạ Dương kêu lên, cô vội lấy cái điện thoại, mơ màng áp lên tai nghe

Advertisement / Quảng cáo

- Alo,

- Chị dâu, không ổn rồi, Niên đang cấp cứu trong bệnh viện K - giọng của Âu Dương Lân Hạ vang lên trong điện thoại, cả người cô cứng đờ, điện thoại cũng đã tắt được một lúc, cô mới hoàn hồn, chạy vào phòng thay đồ, vội lấy một bộ quần áo thay cho chiếc váy ngủ siêu ngắn cô đang mặc trên người. Cô lao xuống nhà, gọi tài xế đưa cô đến bệnh viện. Xuống xe đã thấy người của anh đứng canh ở ngoài. Họ nhìn thấy cô cũng hoảng hốt, cung kính chào

- Hoàng phu nhân.

Tô Hạ Dương lắc mạnh vai của một người vệ sĩ, giọng khẩn trương

- Mau đưa tôi đi gặp Hoàng Niên! Mau

Tô Hạ Dương như nói trong nước mắt. Cô thực sự rất sợ... rất sợ mất anh. Cô lao vào trong bệnh viện, chạy thẳng tới phòng cấp cứu thì thấy Hoàng Hà đang đứng trước cửa chờ (mọi người biết nhau từ hôm đám cưới nhỏ, không mọi người lại hỏi vì sao tự nhiên chị lại biết được người thân của anh ☐).

- Chị dâu - Hoàng Hà hốt hoảng chạy lại đỡ cô, biết cô đang mang thai nên dịu cô ra ghế ngồi chờ.

- Hoàng Niên bị sao vậy, sao lại cấp cứu - cô vội vàng hỏi Hoàng Hà

Hoàng Hà trấn an cô, nói

- Chị, chị phải bình tĩnh, anh Niên bị chúng bắn lén, ghim một viên đạn vào vai, giờ phải gấp đạn ra.

Tô Hạ Dương sợ hãi tốt cùng, ngồi sụp xuống ghế

Như đã hứa nha, được 1k lượt xem rồi ☐☐. Add đã đăng đủ 3 chap. Nhớ follow ta hem. Yêu mọi người vì đã luôn theo dõi truyện của mình ♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 13: Sẩy thai

Bác sĩ vừa bước ra khỏi phòng cấp cứu, Tô Hạ Dương lao nhanh tới hỏi

- Bác sĩ, anh ấy sao rồi

- Hoàng phu nhân yên tâm, Hoàng tổng đã qua cơn nguy kịch nhưng vẫn hôn mê vì còn thuốc ngủ. Chắc phải ở đây theo dõi vài ngày.

Tô Hạ Dương nghe được câu nói của bác sĩ thì cũng nhẹ lòng, an tâm ngồi xuống ghế. Hoàng Hà thấy cô đang mang thai, không thích hợp với nơi này nên khuyên cô ra về, khi nào anh tỉnh sẽ báo cho cô. Hoàng Hà đã dẫn tài xế đưa cô về tận nhà. Vào đến biệt thự, căn nhà bỗng trống vắng hẳn. Không có hình ảnh người đàn ông luôn cưng chiều cô nữa. Phiền lòng, cô liền bỏ ra ngoài hóng gió. Những cơn gió lạnh cứ thế phả vào mái tóc bông bênh của cô, chiếc váy mỏng khiến cô cảm thấy lạnh buốt nhưng không thể chạm đến nỗi buồn trong cô. Đi bộ đến con sông nơi cô và anh thường đi dạo vào mỗi tối. Tại sao cô lại cảm thấy buồn đến vậy? Phải chăng vì thiếu anh? Từ đây cô mới biết được cô yêu anh nhường nào. Thiếu đi anh bên cạnh, cô cảm thấy trống vắng lạ thường. Đi được một lúc thì không biết có một chiếc xe máy ở đâu lao ra, cố ý đâm vào người cô rồi chồm chạy khỏi hiện trường. Cô ngã trên vũng máu. Nhân viên an ninh đến giờ đi tuần khu này qua đây, thấy cô ngất trên nền đất thì hoảng quá gọi cấp cứu. Cô được đưa vào bệnh viện. Nhân viên an ninh đó cầm lấy chiếc túi xách của cô, lôi ra chiếc điện thoại, thấy có số điện thoại lưu *Chồng yêu* ♥ thì gọi vào số ấy. Điện thoại của anh trong phòng bệnh vang lên. Hoàng Hà đang ngủ gục bên giường bệnh, Âu Dương Lân Hạ tiện tay cầm lên, thấy số của chị dâu gọi tới thì nhanh chóng nghe máy

- Chị dâu, nửa đêm chị gọi tới có việc gì gấp ạ

Nhân viên an ninh ngại ngần khi nghe thấy câu nói của Âu Dương Lân Hạ ngừng cũng nghiêm túc tra lời

- Vậy xin anh có thể tới bệnh viện X được không, chủ thuê bao này đang cấp cứu tại đây, anh tới nơi tôi sẽ giải thích mọi chuyện.

Âu Dương Lân Hạ nghe máy xong liền phát hoảng, lay người Hoàng Hà đang ngủ gục bên giường bệnh, nói nhỏ

- Chị dâu gấp chuyện rồi, chúng ta mau chóng tới bệnh viện X

Hoàng Hà nửa tỉnh nửa mơ nhưng nghe thấy liền giật mình, chạy theo Âu Dương Lân Hạ. Đến nơi, hai người thấy nhân viên an ninh đang ngồi trước cửa phòng cấp cứu, trên áo đồng phục của anh ta có dính chút máu tươi nên cũng hiểu được chuyện gì đang xảy ra. Bác sĩ bước ra từ phòng cấp cứu, vội vàng nói.

- Bệnh nhân bị băng huyết, tình hình rất nghiêm trọng, nhưng lại đúng vào nhóm máu hiếm, bệnh viện hiện đang cạn nguồn máu O này. Ở đây có ai coa nhóm máu này không.

Hoàng Hà không ngại ngần đứng ra nói

Advertisement / Quảng cáo

- Tôi có, hãy lấy máu của tôi để truyền cho chị ấy.

Âu Dương Lân Hạ lo lắng đứng bên cạnh cô (anh yêu chị ý đấy) nói

- Liệu em có chắc không, sức khỏe của em dạo này không tốt lắm

- Em không sao...

Giọng bác sĩ cắt đứt lời cô

- Vậy phiền tiểu thư theo chúng tôi đi xét nghiệm.

Máu của Hoàng Hà quả thật hợp với cô. Tô Hạ Dương đã qua con nguy kịch nên xin chuyển về cùng bệnh viện với anh cho tiện chăm sóc. Họ hết lòng cảm ơn nhân viên an ninh đã giúp cô.

Sau hai hôm, Hoàng Niên đã tỉnh lại. Anh không thấy bóng dáng nhỏ bé của cô thì hỏi Hoàng Hà

- Dương Dương không chờ anh tỉnh lại sao

Hoàng Hà cũng nghẹn lời, không biết phải nói ra sao với anh

- Chị dâu, đêm hôm đó ra ngoài... bị tai nạn... nên bị. s.sảy.. thai, vẫn... đang h.. hồ... hôn mê, chưa tỉnh

Advertisement / Quảng cáo

Hoàng Hà áp úng mãi mới hết được câu.

Anh tức giận, hỏi số phòng của Hạ Dương rồi giắt lấy cây kim truyền nước trong tay ra, chạy đến phòng của cô.

Căn phòng ngập tràn ánh nắng nhưng bóng dáng nhỏ nhắn của cô vẫn yên lặng bên giường. Anh đi đến bên cạnh cô, Âu Dương Lãnh Hạ thấy vậy liền kéo Hoàng Hà ra ngoài, cho họ không gian yên tĩnh. Chị dâu của họ đã tỉnh lâu rồi nhưng vẫn sốc trước chuyện mình bị sảy thai, cô khóc suốt mấy đêm, vừa mới chợp mắt được một chút thì anh đòi sang gấp.

Anh đến bên giường, thấy khóe mắt cô còn vương những giọt nước mắt, đưa tay lên lau cho cô. Anh ôm cô vào trong lòng, cô cảm thấy anh ôm mình thì tỉnh lại, nỗi buồn mất con trong cô vẫn chưa ngoại phần nào nhưng nhìn thấy anh tỉnh lại và đang ở bên cô thì mừng rỡ, quay lại nhìn anh, lo lắng hỏi

- Hoàng Niên, anh hông sao chứ, tại sao lại bất cẩn đến nỗi bị thương vậy, anh hứa về nhà với em mà sao lại vào viện chứ?

Cô đưa bàn tay nhỏ không còn chút sức lực nào đập vào người anh ra vẻ oán trách. Anh già bộ kêu lên đau. Cô hoảng hốt quay người lại, nhớ đến anh bị thương mà mình lại đánh vào người anh đã khiến anh đau sao.

Cô vừa quay người lại thì đã bị anh ôm người lại, mắt nhắm bằng lao cả vào lòng anh. Anh ôm lấy cô, vuốt ve mái tóc đang bông bênh bay của cô. Anh xin lỗi vì đã không bảo vệ được mẹ con em. Miếng vết thương bị hớ, máu chảy thấm ướt chiếc áo mà anh đang mặc. Cả người anh đổ gục vào trong lòng cô.

Hạ Dương hoảng hốt gọi bác sĩ và Âu Dương Lãnh Hạ. Họ đỡ anh về phòng nghỉ.

- -----

Hết chương rồi □□□. Chương này mình viết dài ghê. Mọi người muốn đọc nữa cường không. Chương sau nhé.

Vợ yêu của anh đã được hơn 2k lượt xem rồi, ra chương này dài dài dành tặng mọi người nha □□□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Tân Tô tổng

Vài ngày sau, cô nhận được tin báo gửi tới nhà - ba cô bị đột quỵ qua đời. Tuy ông đã bỏ rơi mẹ con cô nhưng trong lòng cô luôn yêu thương ba mình. Cô suy sụp mà ngã xuống sàn nhà, di Hạ thấy cô liền chạy đến đỡ

- Phu nhân sao vậy, sao mặt mày lại trắng bệch ra vậy ạ?

Tô Hạ Dương chặt vật đứng lên, thay bộ quần áo đen rồi gọi tài xế trở mình đi.

Về đến biệt thự Tô thị, cô thấy di Hoa (vợ hai của lão Tô nha) đang quỳ sụp bên ông khóc thút thít. Cô bước vào phòng, người hầu cung kính chào cô

- Đại tiểu thư về rồi ạ

À ta như phát điên lên, chạy đến tát ngay vào mặt cô, ra sức chửi mắng

- Con tiện nhân hỗn kia, mày còn là người nhà họ Tô nữa không, ba mày chết mà giờ mày mới chịu vác cái mặt của mày về đây à.

Tô Hạ Dương không còn nghe thấy những gì à ta nói nữa, hai dòng nước mắt cô lăn dài trên khuôn mặt trắng trẻo khi cô thấy ba mình đang nằm bất động trên giường. Tô Minh Nguyệt (con gái bà hai với lão Tô) giữ lấy mẹ mình nói với giọng khinh bỉ

- Mẹ, chị ta về là tốt rồi, con còn nghĩ chị ta không về nữa chứ.

Cả người Tô Hạ Dương trong bộ dạng thất thần đến khi an táng cho ba cô xong xuôi. Ông luật sư đi đến gọi mọi người trong gia đình, đọc di chúc mà lão Tô để lại

- Tài sản của tôi được chia cho ba người là vợ hai và hai con gái tôi. Vợ tôi và con gái Tô Minh Nguyệt được căn biệt thự này, con gái Tô Hạ Dương được giao tiếp quản vị trí tổng giám đốc của Hạ thị.

À nghe xong di chúc của lão Tô để lại thì tròn tròn mắt, đứng bật dậy, chỉ tay vào mặt cô.

- Tại sao tài sản của con tiện nhân lại nhiều đến vậy, tại sao lão già lại giao cho nó cả tập đoàn.

Cô không quan tâm đến thái độ của à, hồ hững theo chân ông luật sư đi xác nhận. Từ hôm nay, cô chính thức là tổng giám đốc của tập đoàn Tô thị. Tuy đã theo Hoàng Niên lâu nên cô cũng nắm được kinh nghiệm. Tập đoàn Tô thị chuyên về may mặc và xuất khẩu.

Advertisement / Quảng cáo

Lúc tiếp quản tập đoàn, những người trong công ty một phần là nể sợ cô là Hoàng phu nhân, một phần là vì trước kia là người thân cận bên ba cô nên thuận theo ý cô. Sáng sớm, cô bước đến tập đoàn với bộ trang phục công sở. Chiếc váy chữ A bó sát và chiếc áo sơ mi trắng, khoác bên ngoài là áo vest nữ. Mái tóc xoăn của cô được xóa ra hai bên vai. Tiếng giày cao gót cộp cộp gõ xuống nền gạch đại sảnh. Tất cả nhân viên sẽ tập trung tại đây để đón tân tổng giám đốc. Họ cung kính cúi xuống chào cô

- Xin chào tổng giám đốc ạ

Cô nở một nụ cười nhưng có chín phần sắc lạnh nói

- Mọi người có thể trở về với công việc.

Ai ai cũng toát mồ hôi hột khi tiếp xúc với tân tổng giám đốc. Cô bước tới thang máy, lên tầng cao nhất của tòa nhà dành cho tổng giám đốc. Ngày đầu tiên tiếp quản, công việc thật nặng nề, hơn nữa còn có kẻ đến làm phiền.

Đầu giờ chiều, lễ tân gọi điện thông báo lên phòng rằng có người xưng là nhị tiểu thư của Tô thị - Tô Minh Nguyệt muốn gặp tổng giám đốc (chị lễ tân mới nên không biết nhị tiểu thư của Tô gian trá). Bù đầu với đồng công việc, cô đồng ý với vẻ không quan tâm. Một lúc sau cánh cửa phòng làm việc bật mở. Tô Minh Nguyệt lắc lư cái dáng của à với chiếc váy bó sát có thể màu đen. Cô không buồn ngược lên nhìn, lạnh giọng hỏi

- Có chuyện gì

- Mẹ em kêu em lên công ty thực tập

- Vậy cô xuống phòng nhân sự, tôi sẽ thông báo và sắp xếp cho cô.

- Nhưng em muốn chị đưa đi cơ

- Hiện tại tôi không rảnh, mong cô thông cảm, tôi sẽ kêu người đưa cô đi.

Tô Hạ Dương cảm thấy phiền phức với à. À bất mãn liền giậm chân bỏ ra ngoài. Tuy chẳng có gì để nói với à nhưng cô còn coi à là người trong nhà đành phải giúp đỡ để sau này tránh gây tai tiếng.

- Phòng nhân sự sắp xếp công việc cho thực tập sinh Tô Minh Nguyệt, đãi ngộ bình đẳng với các thực tập sinh khác

Advertisement / Quảng cáo

- Vâng, thưa tổng giám đốc _ Lý Huyền, trưởng phòng nhân sự nhận điện thoại của cô rồi gọi đến cho Tô Minh Nguyệt.

- Chào cô Tô, chúng tôi bên tập đoàn Tô thị, chúng tôi thông báo với cô rằng cô đã được trúng tuyển trong đợt tuyển thực tập sinh, ngày mai mời cô đến công ty nhận việc...

Tô Minh Nguyệt khinh thường trưởng phòng Lý, cô ấy chưa nói hết câu thì đã ngắt máy. Trưởng phòng Lý thực sự mất kiên nhẫn, muốn đập cho à một phát.

Sáng hôm sau,

Tô Hạ Dương cố gắng tới công ty đúng giờ vì tối hôm qua có một tên nghĩ tới việc chúc mừng cô lên chức nên đã hành hạ suốt cả đêm, sáng còn sức mà vác xác tới công ty đã tốt lắm rồi.

Tối đã thấy thực tập sinh tuyển đang ngồi chờ ở đại sảnh để nhận việc. Cô bước tới thang máy, chờ thang xuống, những nhân viên thực tập nhìn thấy liền chỉ trỏ bàn tán

- Kia có phải là tổng giám đốc của chúng ta không

- Cô ấy thật lạnh lùng và quý phái

- ....

Bỏ qua những lời bàn tán xôn xao, Tô Hạ Dương lập tức bước vào thang máy lên đến tầng cao nhất của tòa nhà. Công việc vẫn còn chất cao như núi chờ cô giải quyết

Thật mệt mỏi a ~

- - - - -

Mình gõ bằng điện thoại nên hay gặp lỗi chính tả lắm, có gì các mem chịu khó dịch nha, không dịch được thì comment bên cạnh mình sửa luôn

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Sự thay đổi của Tô Hạ Dương

Công việc thật nhiều, vậy mà Tô Minh Nguyệt như một cái đuôi lẳng nhặng theo cô, than khổ cả buổi. Quà nhiên, giờ nghỉ trưa, Tô Minh Nguyệt chạy đến phòng cô mang theo giọng bức xúc

- Chị, bọn họ thật quá đáng, tại sao lại giao cho em làm tại phòng tài vụ, giao lấy một đồng hồ sơ rồi bắt sắp xếp xong trong ngày.

Tô Hạ Dương nhìn thấy thái độ của cô ta, trong lòng thầm đắc ý. Chắc là do trưởng phòng Lý bức xúc về thái độ củ cô ta nên mới giao công việc đó cho cô ta. Tô Hạ Dương không quan tâm tới à, lạnh lẽo trả lời

- Cô nghĩ rằng đến công ty để chơi à

Ầm thanh lạnh lẽo vang khắp căn phòng. Đến cả Tô Minh Nguyệt cũng phải khiếp sợ.

Cô đã thay đổi, không còn là một con người nhút nhát, luôn lo sợ mọi thứ xung quanh. Từ sau khi đưa con của cô ra đi, trong lòng Tô Hạ Dương đã suy nghĩ rất nhiều. Cô cảm thấy vì cô quá yếu đuối, không mạnh mẽ bảo vệ được cho bản thân nên mới bị người khác ức hiếp mà mất đi đứa con (chị đã biết nguyên nhân xảy thai rồi, là do mẹ con à hai đó). Cô đành lòng đeo lên mình một chiếc mặt nạ mang vẻ lạnh lùng, hiên ngang để che lại những tổn thất nghiêm trọng trong lòng cô khi mất đi đứa con đầu tiên, chỉ mình anh hiểu được tâm trạng của cô, luôn bên cạnh an ủi cô. Thực sự khi ở bên anh, cô mới có thể tìm lại cảm giác an toàn.

Một tiếng gõ cửa làm thức tỉnh sự buồn lạnh trong căn phòng. Cô chỉ nói hai tiếng, âm thanh trầm ổn vang lên

- Mời vào

Anh thò cổ vào trong phòng trước, nở một nụ cười rồi a cái đáng vẻ mất hết sĩ diện của người đàn ông, nài nỉ nói

- Vợ à, anh biết em chưa ăn nên có mua một chút mang qua cho em nè.

Cô liếc nhìn anh rồi ném cho Tô Minh Nguyệt một câu

- Bây giờ là giờ nghỉ trưa, cô ra ngoài đi, công việc nếu không thể hoàn thành sẽ bị khai trừ khỏi công ty.

Advertisement / Quảng cáo

Ai cũng biết, nếu để đích thân tổng giám đốc khai trừ thì cô sẽ khiến cho không có công ty nào giám mướn nữa.

Thấy Tô Minh Nguyệt ra khỏi phòng rồi, anh đến bên cô, nhẹ nhàng ôm lấy cô, trêu trọc

- Vợ anh lạnh lùng thật đáng sợ. Anh có nên học tập không nhỉ

- Anh còn trêu không tin tôi gọi bảo vệ lên lời anh ra khỏi tòa nhà vì tội quấy rối không _ cô uy hiếp anh

- Thôi, vợ cho anh xin. Em ăn cơm đi, anh mua giúp em đấy. Biết vợ bận chưa ăn cơm trưa nên mang đến đấy.

Cô cảm động mà rúc đầu vào lòng anh

- Em cảm ơn. Chắc bây giờ chỉ còn mình anh hiểu được em. Người thân của em cũng đã bỏ em ra đi rồi. Cả bảo bảo nữa.

Anh không muốn tiếp tục chủ đề này nữa, đưa đồ ăn tới trước mặt cô.

- Em ăn chút gì đi rồi hẵng làm việc, anh đi pha coffee giúp em

Tô Hạ Dương gầy gầy đũa, không hề muốn ăn. Anh bước vào phòng. Cô vẫn đang tiếp tục làm việc. Thật cố chấp a~

Vợ ơi em chịu khó ăn đi, bây giờ anh phải về công ty rồi. Cô chau mày, ăn một chút rồi bỏ đấy uống coffee.

Advertisement / Quảng cáo

Buổi tối nay có một tiệc rượu dành cho doanh nhân và cũng là buổi họp mặt thông báo và kế hoạch hợp tác của Tô thị với tập đoàn Hoa Thái, cô thực sự không thể không đi nên về nhà sớm chuẩn bị. Hoàng Niên vẫn thành thói, cô hơi ngạc nhiên

- Anh không chuẩn bị đi à.

- Không cần vội, em cứ từ từ

Anh cùng cô bước ra từ một chiếc xe ô tô màu đen sang trọng. Bước đến thảm đỏ, cô và anh khoác tay nhau đi vào bàn tiếp khách. Cô viết tên mình vào cuốn sổ khách mời, vô tình làm rơi chiếc áo vest nữ đang choàng trên người. Anh cúi xuống, nhặt lấy chiếc áo và giúp cô khoác lên người. Hành động nhỏ của anh khiến quan khách ai cũng trầm trồ, đánh giá lại con người lạnh lùng này cũng có lúc biết quan tâm người khác.

Anh mặc một bộ âu phục màu đen và áo sơ mi trắng làm tôn lên phong thái của một bậc đế vương. Cô mặc chiếc áo dạ hội màu đen cúp ngực, dài phủ qua chân (Hoàng Niên có thể chấp nhận độ dài của váy vì nó dài che chân nhưng không thể nào chịu được khi nó là chiếc áo cúp ngực, Hạ Dương lại cố chấp thích mặc nó nên anh mới yêu cầu khoác thêm áo. Anh hận vì tên nào đó đã thiết kế chiếc váy này). Hai người sống vai đi tới cửa phòng tiệc. Đứng là nam thanh nữ tú, đi bên nhau khiến những đàn ông đứng đó đem ánh mắt thèm thuồng nhìn cô, còn phụ nữ thì hận tại sao lại là người nhìn thấy anh sau cô.

Chủ tịch Hoa Thái thấy cô thì đi đến tiếp đón, định giờ tay ra bắt tay thì ánh mắt sắc lạnh của người đàn ông bên cạnh khiến ông ta rùng mình. Cô đi theo ông ta vào phòng tiệc. Ngồi vào bàn ăn, cô kéo tay anh nói nhỏ

- Lát nữa em lên phát biểu, anh có thể sửa cho em bài phát biểu không.

Cô lấy chiếc điện thoại ra, nhanh chóng chuyển sang mail của Hoàng Niên. Anh sửa bài rất nhanh, chỉ một lúc là gửi lại về máy cô. Sau đó cô lên phát biểu, nhìn bóng lưng cô, anh nở một nụ cười

- " Dương Dương, em thay đổi thật rồi, không còn là cô gái nhỏ bé trong bữa tiệc lần trước cùng anh nữa mà em đã làm chủ cuộc sống của mình rồi. Em thay đổi thật nhiều "

- -----

hehe. Ở trường mình toàn chơi nên về up truyện cho mọi người luôn nè. cảm ơn mọi người vì luôn theo dõi truyện của mình nhá. đọc xong thấy hay thì cho mình xin ☐. chap sau có ngược nè. có bạn hỏi có ngược không nên mình cho thêm một chút nè. Khoảng 5 hay 7 chương ngược thôi, cho có màu sắc chứ sủng mãi mình thấy nó hơi nhàm chán ý. Có thể là tới chủ nhật tuần này 20/5 mình up chap tiếp nha. mọi người đọc truyện vui vẻ. ☐

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Hiểu lầm

Công việc trên công ty rất nặng nề nên thời gian cô ở bên anh ít hơn. Hôm nay cô phải đi gặp mặt với khách hàng nên về nhà có chút muộn. Vừa bước chân vào biệt thự, Tô Hạ Dương cảm nhận rõ sát khí tỏa ra từ người Hoàng Niên. Hạ Dương lại gần, ân cần hỏi

- Anh, có chuyện gì sao

Hoàng Niên không nói không rằng, vứt một tập file xuống giường. Cô mở ra xem, bên trong là những tấm hình cô cùng với những người đàn ông khác bước vào khách sạn

- Cô giải thích cho tôi việc mọi khi cô về nhà muộn như hôm nay, cũng là vì chuyện này ư - anh gầm lên như muốn cào xé cô

Advertisement / Quảng cáo

- Em... không., thế có chuyện này được, hôm nay em...

Chưa nói hết câu, Hạ Dương đã bị Hoàng Niên tát ngay vào mặt, ngã vật xuống đất. Anh không tin vào lời nói ấp úng của cô.

- Tôi không muốn nghe cô giải thích nữa, tất cả đều bao biện cho hành động của cô. Thật thất vọng

Nói xong anh bỏ lại cô vẫn đang ngã trên nền đất lạnh lẽo, khuôn mặt đầm ướt nước mắt nhìn theo bóng anh ra khỏi biệt thự, bước lên xe phóng vào màn đêm tĩnh lặng.

Hạ Dương gượng dậy, bước về phía phòng tắm, để nước lạnh xô thẳng lên bờ vai nhỏ bé của mình, như thế muốn nó cuốn trôi đi nỗi u sầu. Cô không thể hiểu nổi anh nữa, tại sao lại có thể tin vào những bức ảnh đó mà đối xử với cô như vậy.

Tiếng điện thoại như phá tan suy nghĩ của cô. Là Tô Minh Nguyệt gọi đến. Cô chần chờ rồi mới nhắc máy

- Alo, tôi đây

- Tô tổng, chị thân yêu của em, chị mau đến phòng 1007, khách sạn An Nhiên đi. Em có món quà bất ngờ dành cho chị

Tô Hạ Dương nghi ngờ nhưng rồi cũng mặc quần áo vào và đến nơi cô ta nói. Căn phòng khách sạn có tình mờ hé một cách liêu. Bên trong là một cặp tình nhân đang ân ái với nhau, tiếng va chạm của cơ thể, tiếng rên của người phụ nữ và hơi thở của người đàn ông khiến cô cảm thấy choáng váng

- Niên, anh từ từ thôi, nhanh quá... a...aaaaa.. - giọng của người phụ nữ ấy chính là Tô Minh Nguyệt, còn tên người đàn ông cô ta vừa gọi là ai. Hoàng Niên ư

- Á...aaaa.. đau quá

Advertisement / Quảng cáo

- Anh đã làm em đau ư, xin lỗi bảo bối

Sau đó họ lại tiếp tục ân ái, cô không thể chịu đựng nổi. Những âm thanh đó cứ văng vẳng bên tai cô. Tại sao... tại sao Tô Minh Nguyệt lại có ý cướp chồng cô. Tại sao họ lại ở đây,.... Vô vàn những câu hỏi hiện lên trong đầu cô về mối quan hệ giữa hai người họ. Cô rút chiếc điện thoại trong túi sách, gọi cho Liên Hoa (trợ lý của cô nhà)

- Mau đặt giúp tôi một vé máy bay đi Pháp sớm nhất có thể, chuyển tổng bộ công ty sang Pháp, công ty Tô thị cũ vẫn hoạt động bình thường dưới quyền quản lý của Âu Dương phó giám đốc (không phải Âu Dương Lãnh Hạ đâu, con gái đây, tên đầy đủ là Âu Dương Thanh Nhã), việc chuyển tổng bộ sang Pháp không được cho giới truyền thông biết, nhất là tập đoàn Hoàng gia.

Tô Hạ Dương về biệt thự, thủ dọn toàn bộ đồ của mình vào trong vali. Liên Hoa đã báo cho cô biết chuyến bay gần nhất khởi hành vào hai tiếng nữa nên gấp rút ra sân bay. Ngày trước cô đã từng cùng mẹ sang Pháp sống nên giấy thị thực của cô vẫn còn hạn, cô thể sử dụng. Bước đến sân bay, qua cổng an ninh, trong lòng cô vẫn hi vọng có thể nhìn thấy bóng dáng anh chạy tới đây, cầu xin cô không đi nữa thì cô sẽ không ngại ngần từ bỏ quyết định ra đi nhưng không có ai. Phát thanh viên thông báo xin mời những hành khách cuối cùng trên chuyến bay lên máy bay.

Vậy là anh không đến, cô tự nhủ với lòng mình rằng bước qua cánh cửa này, người đàn ông đó mãi mãi không thuộc về cô nữa rồi, cô phải quên anh đi. Rồi chiếc máy bay mang theo tâm trạng buồn phiền của cô đưa tới Pháp.

Trên máy bay, cô cảm thấy không được khỏe, tiếp viên hàng không bước đến, hỏi han

- Chị có làm sao không, trông sắc mặt chị xanh sao quá, tôi giúp chị lấy thuốc chống say nhé

Uống thuốc xong, con buồn ngủ kéo đến, cô nhanh chóng chìm vào giấc ngủ. Khi tỉnh dậy đã là sáng, vẫn trên chuyến bay đó, nó thật dài. Sắp tới giờ hạ cánh, cô mau chóng thu gọn đồ của mình. Vừa bước xuống sân bay, cô lập tức choáng váng. Liên Hoa thấy vậy đỡ cô. Cô ngất lịm đi, trước khi mất dần ý thức, cô chỉ biết rằng có một người đàn ông đã giúp cô đến bệnh viện.

Khá lâu sau cô mới tỉnh lại, nghe thấy bác sĩ nói mình đã mang thai được 2 tháng thì cũng cảm thấy rất vui. Do sức khỏe của cô yếu nên không đến công ty mà trực tiếp giải quyết công việc tại nhà riêng của mình, là một biệt thự sang trọng nằm gần tháp Eiffel.

- - - - -

Sáng hôm sau

Advertisement / Quảng cáo

Hoàng Niên tỉnh lại, thấy đầu mình đau như búa bổ. Anh cảm thấy có một hơi thở nhẹ bên cạnh. Quay đầu sang, đập vào mắt là một cô gái trẻ đang ôm anh ngủ. Anh nhớ lại hôm qua lúc giận giữ đã tới quán bar uống rượu. Anh gọi những ly nặng nhất uống. Vị đắng đi vào họng làm bỏng rất thanh quản. Tô Minh Nguyệt bước tới chỗ anh, nhẹ nhàng nói

- Anh rê, anh làm gì một mình ở đây vậy, em uống cùng anh được không

Nê là em vợ nên anh không hề tính toán, mặc cho cô ta rót rượu cho mình. Thừa lúc anh không chú ý, cô ta đã bỏ xuân được vào rượu của anh. Sau đó anh cảm thấy cả người nóng bừng, lầm tưởng người con gái ấy là Tô Hạ Dương, ôm chặt cô ta, hôn lấy đôi môi rồi kéo cô ta đến khách sạn. Sau đó là một đêm cuồng nhiệt, mà anh vẫn nghĩ rằng người con gái trên người anh là cô.

Nhìn thấy cô à nằm trên giường, anh tức tối, nhanh chóng mặc quần áo quay trở lại biệt thự. Về nhà nghe thấy người làm nói sáng nay đến đã không thấy phu nhân, đồ đạc trên phòng cũng không còn thứ gì.

Anh điên cuồng tìm cô nhưng không thấy, mọi thông tin về chuyến xuất ngoại của cô đều bị chặn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Cuộc sống mới ở Pháp. Gặp mặt

5 năm sau.

Paris được coi là một thành phố lãng mạn, là điểm hẹn của các cặp tình nhân. Vào buổi chiều thứ sáu, dưới chân tháp Eiffel, có một cô gái tóc đen dài tới ngang vai đang cùng cô con gái 4 tuổi của mình trên đường về.

- Hanna của mẹ, hôm nay ở trên trường học có ngoan không?

- Dạ, có ạ

Bé gái trả lời thành thạo bằng Pháp. Cô vui vẻ nhìn đứa con gái

- Vậy hôm nay mẹ đưa con đi chơi nhé.

- Thích quá ạ

Ông lái xe đến chỗ cô, cung kính nói

- Chủ tịch, có cần xe đưa đi không ạ

- Không cần đâu, tôi muốn đi cùng con gái.

Hai mẹ con đến một công viên gần đó. Hanna nhìn thấy những những bạn đồng trang lứa được bố mẹ đưa đi chơi thì cũng nín áo mẹ hỏi

- Mẹ ơi, sao bố con chưa về

- Bố con đi công tác, công việc nhiều nên chưa về được.

Advertisement / Quảng cáo

Đã 5 năm từ lúc cô bỏ đi sang Pháp. Không nhận bất cứ một tin tức nào từ anh, đứa con gái này luôn hỏi nhưng cô cũng chỉ nói với nó rằng bố nó đi công tác chưa về hoặc bố vừa về nhưng con không ở nhà nên không biết.

Cách đây hai năm, cô nhận được thông tin biết được Tổng giám đốc Hoàng gia đã chính thức đính hôn với thiên kim tiểu thư nhà họ Thanh - Thanh Liên. Từ lúc biết được cô đã không còn hi vọng nào nữa. Một mình cô ở nơi đất khách quê người, tự lo cuộc sống của mình, lo chuyện công ty và tự mình sinh ra đứa trẻ này. Cô nghĩ rằng đứa trẻ không có tội nên không muốn bỏ nó.

Cuộc sống bận rộn, thời gian cô dành cho con bé không có nhiều, thường phải làm việc về muộn, để nó chơi trong nhà một mình với ông quản gia nên cô dành những cuối tuần lại bên nó, hủy hết những công việc vào cuối tuần.

Sau khi đưa nó đi chơi trong công viên, cô nói với con gái.

- Công chúa của mẹ, tối nay mẹ có một bữa tiệc nhỏ, con có muốn đi cùng không?

Cô bé hào hứng trả lời: " Có ạ"

- Vậy thì bây giờ đi chọn quần áo với mẹ nhé.

Bước vào trung tâm thương mại, cô chọn cho Hanna một bộ váy công chúa rất đẹp. Cô bé được nhân viên đưa vào trong thử đồ, cô cũng chọn cho mình một bộ đồ dạ tiệc và trang điểm.

30 phút sau

Cô và Hanna bước ra như hai thiên thần bước ra trong bộ váy trắng. Cô mặc chiếc váy trắng cúp ngực, hai vai áo trễ xuống bắp tay. Thân váy thêu hoa rất đẹp. Cô đi đến thanh toán rồi bước ra xe đến bữa tiệc.

Nhân viên mở cửa xe cho cô, Hanna chạy xuống xe trước, cô thanh lịch, quý phái bước xuống xe.

- Kính chào Tô tổng, cô Sema

Advertisement / Quảng cáo

Tô Hạ Dương dắt tay con gái đi vào. Bước vào phòng tiệc, mọi ánh mắt dõi theo cô. Cô nhắc nhở con gái trở về bàn tiệc, cô phải đi chào hỏi đối tác. Cô bé chạy trở lại bàn ăn, vô tình đụng phải người đàn ông. Mọi người đều hốt hoảng lo sợ cô bé sẽ bị ngã nhưng anh lại bế cô bé lên, trong lòng đầy thiện cảm. Hanna cũng không sợ sệt mà cười tươi nói

- Con chào chú, con tên là Hanna, con xin lỗi vì đã đụng phải chú ạ

Cô bé rất ngoan ngoãn, lễ phép, khuôn mặt xinh xắn rất giống Tô Hạ Dương - người phụ nữ anh tìm bấy lâu nay.

Tô Hạ Dương thấy mọi người đổ dồn về phía anh cũng bước đến xem. Hoàng Niên đang bế con bé. Cô bước đến, ôm con bé vào lòng, đặt xuống đất rồi đứng lên, tao nhã đưa bàn tay ra trước mặt ý nói muốn bắt tay với anh

- Xin chào Hoàng tổng, tôi là Tô tổng - Sema

Anh nắm lấy bàn tay cô, kéo cô vào trong lòng, nói nhỏ vào tai cô

- Anh đã tìm được em rồi

- Xin Hoàng tổng giữ thẻ diện cho tôi và anh - cô họ nhẹ nói với anh

Anh buông cô ra, trước đó cô nói nhỏ

- Lát gặp anh tại sảnh.

Đứng đúng hẹn nha!!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Em có thể quay về với anh không?

Sau bữa tiệc, Tô Hạ Dương nói với tài xế đưa Hanna về nhà trước còn mình chờ Hoàng Niên. Anh bước ra ngoài cùng cô gái đã đi theo anh vào từ đầu bữa tiệc. Anh kêu cô ta ra ngoài trước rồi bước đến gần cô, ôm cô vào lòng

- Dương Dương, anh đã biết rồi, những tấm ảnh kia là do con tiện nhân Tô Minh Nguyệt ghép ảnh để chia cách ta. Em có thể quay về với anh không?

Cô cự mình trong lòng anh, mong có thể thoát ra nhưng anh lại ôm chặt hơn nữa.

- Mong Hoàng tổng cẩn thận lời nói, tôi là Sema, đã không còn là Tô Hạ Dương của ngày xưa nữa, anh làm ơn hãy buông tôi ra. Tôi thật sự không còn quan hệ với anh nữa, chắc là Thanh tiểu thư chờ anh hơi lâu rồi.

Cô chỉ về phía cô gái đang đứng ở bãi xe chờ anh, liên tục liếc chiếc đồng hồ trên tay

- Không, cô ta không còn là gì đối với anh cả, chỉ là hôn ước mà gia đình ép buộc thôi, chúng ta vẫn là vợ chồng trên giấy tờ.

Trước khi bỏ đi, cô nhớ rằng mình đã viết giấy ly hôn đặt trong phòng rồi mà. Cô ngạc nhiên nhìn anh, mặt anh hiện lên ý cười. Cô vung tay, tát vào mặt Hoàng Niên, lạnh nhạt đáp

- Mặc dù anh chưa đồng ý ký giấy ly hôn nhưng tôi đã viết rồi. Anh không ký tôi có thể đơn phương ly hôn.

Advertisement / Quảng cáo

- Hạ Dương, chúng ta về thôi.

Người đàn ông bước đến gần cô gọi. Anh là Tiểu Minh, chính là người giúp đỡ cô tại sân bay. Sau lần đó, anh bắt đầu theo đuổi cô

- Người yêu tôi đó, giờ anh buông tôi ra được chưa.

Hoàng Niên sững sờ, tại sao cô lại có thể vô tình như vậy. Cô đâu biết anh đã điên loạn tìm cô suốt 5 năm, cả ngày làm việc không ngừng nghỉ, đêm lại chìm đắm trong rượu đến tận sáng. Anh đã bị đau dạ dày cấp và phải vào bệnh viện, đôi lại mạng sống từ tay từ chân. Anh chỉ mong chờ được gặp lại cô. Suốt 5 năm không qua lại với bất kì cô gái nào, chỉ luôn nghĩ về cô. Vậy mà sao cô lại có quan hệ với người đàn ông khác, vậy đứa con gái kia có phải của hẳn.

Cô thoát ra khỏi tay anh, đi về phía Tiểu Minh. Cô vui vẻ trêu chọc nhưng trên khuôn mặt không giấu được nỗi buồn

- Cảm ơn anh nhé, trưa mai tôi mời anh ăn.

Hoàng Niên suy nghĩ rồi gặt tằm mắt, nhất định phải giành lại cô gái này về bên mình. Anh sai An Kỳ điều tra thông tin về tên Tiểu Minh.

Cô về đến biệt thự, một môi trờ về phòng, thay bộ váy ngủ rồi choàng áo khoác ra ban công uống rượu vang. Hanna nghe thấy tiếng biết mẹ về chạy ra ngoài thì nghe quản gia báo cô ra ban công ngồi. Hanna chạy ra chỗ cô, nhảy lên lòng cô ngồi

- Hanna, sao con chưa ngủ

- Mẹ về ngủ với con đi, ngoài này lạnh lắm, mẹ lại uống rượu nữa.

Suốt 5 năm, những hôm nào muộn phiền, cô thường ra ban công ngồi uống rượu. Hanna biết nhưng hôm nay cô bé không muốn mẹ uống nữa vì mẹ đã uống quá nhiều.

- Ừ, mẹ vào ngủ với con.

Hanna vui vẻ chạy xuống, dẫn mẹ vào phòng mình. Căn phòng nhỏ nhắn có sơn màu hồng. Giữa phòng là một chiếc giường lớn. Tô Hạ Dương cũng hay sang ngủ với con nên đặt một chiếc giường đôi.

Hanna hỏi han cô

- Mẹ, lúc này chú Tiểu đã đưa mẹ về đúng không?

- Ừ. Mai mẹ mời chú Tiểu đến nhà mình ăn trưa đấy, sáng con đi chọn đồ ăn với mẹ nhé.

Sáng hôm sau.

- Chủ tịch, từ sáng đã có một cậu tới tìm cô, cậu nói tên Hoàng Niên

Cô đơ người vài phút rồi nói

- Đề anh ta vào đi. hôm nay tôi sẽ nấu bữa trưa, mọi người có thể nghỉ ngơi đến chiều

- vâng

Hoàng Niên bước vào nhà cô. Cô vẫn không thay đổi khuôn mặt, khách sáo nói chuyện

Advertisement / Quảng cáo

- Chào Hoàng tổng, không biết hôm nay anh tới nhà tôi có việc gì. Tôi không có thói quen bàn công việc tại nhà và vào cuối tuần, có gì anh chờ đến thứ hai tại công ty tôi. Bây giờ mời anh về cho

Cô không ngại ngừng mà đuổi khách. Anh đi đến, giữa chặt tay cô, nghiêm mặt nói

- Tại sao em lại trở nên như vậy? Sao em có thể vô tình với anh như người đứng như vậy? Dù gì chúng ta cũng là vợ chồng hai năm trời chứ không phải hai tháng hay hai tuần. Anh không biết bây giờ em suy nghĩ như thế nào nhưng từ trước đến nay tất cả những gì anh làm đều là vì em.

Cô ngắt lời anh tức giận nói lại

- Anh là cái thứ gì mà tôi vô tình. Anh còn dám lên lút lên giường với em tôi. Anh thứ hỏi tôi suy nghĩ như thế nào. Đã có lúc tôi mềm lòng muốn quay lại bởi anh vì Hanna đòi gấp bỏ nó nhưng lúc ấy, tôi lại bắt gặp ảnh của anh trong ngày lễ đính hôn với Thanh tiểu thư. Tôi nghĩ anh không còn gì với tôi nên tôi đã buông tay rồi. Tôi không muốn gặp anh nữa. Phiền anh về cho.

Cô lạnh nhạt đuổi khách. Anh đơ lại một lúc rồi giật mình hốt hoảng hỏi lại

- Hanna là con gái anh.

Cô biết lúc này mình lỡ lời, chẳng tiện nói dối anh nên nói thẳng luôn

- Đúng. Nó là con anh đấy.

Anh ôm lấy cô, nói nhỏ vào tai" cảm ơn em". Cô lạnh nhạt gạt tay anh ra.

- Nhưng tôi không muốn nó có một người bố như anh. Ngoài mẹ nó ra lại có cả tình nhân bên ngoài.

- Không. Anh không cần ai nữa, anh chỉ cần mẹ con em. _ anh quả quyết khẳng định

Hanna từ đâu chạy đến chân mẹ, lắc lắc

- Mẹ ơi mình đi chưa. Ô chú, là chú hôm qua con gặp ở buổi tiệc mà. Con chào chú

Hoàng Niên nựng má Hanna, nói

- Không được chào chú nữa, chào bố.

- Mẹ ơi _ Hanna ngược mắt ý muốn mẹ giải thích về chuyện này

- Ủ, hần là bố con đấy. Nhưng..

Cô chưa nói xong thì đã thấy Hanna chạy đến chỗ Niên. Ôm cổ anh

- Bố, bố đi công tác về rồi. Bố đi cùng mẹ con con luôn nhá

- Đi đâu đấy con

- Dạ đi mua đồ về nấu bữa trưa ạ. Có cả chú Tiêu đến

Anh quay ra lườm cô rồi nói với Hanna

Advertisement / Quảng cáo

- Hôm nay chú Tiêu có việc bận, không đến với chúng ta được.

Tổ Hạ Dương chỉ còn cách nhắn tin từ chối Tiêu Minh: *Xin lỗi Tiêu Minh, hôm nay tôi có việc nên trưa nay không thể mời anh ăn cơm trưa được rồi.*

- Mẹ ơi đi thôi

Hanna kéo kéo áo cô, cô không hiểu nó đang nói gì, ngiw ngác

- Bố bảo đưa hai mẹ con đi chơi cả buổi.

Xong rồi cô bị hai bố con kéo ra khỏi nhà. Đi ra ngoài ai cũng nhìn vào họ với ánh mắt thêm thường. Một gia đình hạnh phúc, vợ chồng thành đạt, con xinh đẹp.

Sau khi đi chơi, anh kéo cô vào lòng nói nhỏ

- Vợ à, em có thể về với anh không?

- -----

Haz... Mọi người giúp nhiều nên up luôn nè. Chưa coi lại đâu, có gì sai sót comment giúp ta ☐

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Trở về

- Vợ ơi, em có thể trở về với anh không?

Tại sao lần này so với hai lần trước anh nói, cô lại cảm thấy ấm áp hơn, muốn trở về với người đàn ông này, muốn được anh che chở và yêu thương như ngày xưa.

- Nhưng em còn công việc. Chờ 2 tháng nữa em thu xếp xong thì sẽ trở về Trung Quốc.

- Vậy anh chờ em cùng về.

Giọng anh êm ái, ngọt ngào như đang an ủi cô cho 5 năm cô đơn.

Hôm ấy anh đã hợp báo tuyên bố hủy hôn với Thanh Liên, cũng trong ngày hôm đó, cổ phiếu công ty Thanh gia đã rớt giá thảm hại. Gia đình họ nào không thể hận anh, vừa hủy hôn làm mất mặt gia đình nhà Thanh, vừa làm giá cổ phiếu công ty rớt giá tới nỗi suýt phá sản.

Hoàng Niên trong hai tháng ấy đến nhà cô ở

- Liệu đường đường là Hoàng tổng lấy lỉnh mà không thể có một căn biệt thự hay là thuê phòng khách sạn sao mà phải đến nhà tôi vậy

Cô trêu chọc anh khi thấy anh ngang nhiên vào phòng ngủ của mình

- Anh không có nhà, mà có anh cũng chỉ muốn sống với em.

Anh nói rồi ôm cô vào trong lòng mà ngủ

Tại sao dạo này Hanna rất ngoan, không đòi sang phòng cô ngủ hoặc kéo cô sang phòng nó ngủ nữa mà tự ngủ riêng. Cô hỏi thì nó trả lời rằng

- Bố bảo con lớn rồi, nên ngủ một mình.

Cô không biết anh đã dạy hư con bé thế nào nhưng ban đêm có kẻ lợi dụng chuyện đó làm trò.

- Anh còn lằng nhằng nữa là em không về với anh nữa đấy. Em ở lại vài năm

Cô đe dọa anh, anh lại nhéo má cô, giọng cung chiêu.

- Rồi rồi bà xã, anh không trêu em nữa, cho anh ôm em ngủ đi. Thu xếp công việc sớm trở về nước với anh nhé.

Advertisement / Quảng cáo

2 tháng sau

- --- Ở sân bay ---

- Bố mẹ ơi, chúng ta đi đâu vậy.

- Về nhà của chúng ta nhé. Bố đã chuẩn bị một phòng cho công chúa nhỏ rồi đấy.

- Yêu bố quá

- Còn em - Cô hỏi anh, giọng có chút đùa

- Tất nhiên là như trước rồi.

- --- Biện thự Hoàng gia---

- Hôm nay bố mẹ từ Singapo bay về đón em đấy

- Thôi chết, em chưa chuẩn bị gì cả, liệu bố mẹ có giận không.

- Em yên tâm đi, lần này bố mẹ về trông Hanna cho anh và em chuyên tâm làm việc.

- A, chúng nó về rồi kìa lão Hoàng

- Rồi rồi, chúng nó về là tốt rồi, vào nhà nghỉ ngơi đi.

Hanna còn có vẻ ngại ngùng, núp sau mẹ. Cô cũng đã kể cho nó nghe về ông bà nội rồi nhưng vẫn còn ngại tiếp xúc.

Mẹ Hoàng Niên bế Hanna, cung chiêu đứa cháu.

- Bà là bà nội của con, kìa là ông con đấy. Tên nước ngoài của con là Hanna đúng không. Vậy tên tiếng Trung của con là Hoàng An nhé. Tiểu An, bà đưa cháu lên phòng nhé. Con mau lên phòng tắm rửa đi, đồ đạc cứ để di Hạ mang giúp cho, đi đường xa mệt rồi

Advertisement / Quảng cáo

Bà vui vẻ nói với con dâu, không hề gây khó dễ cho cô. Bà còn cung chiêu cô hơn con trai mình nữa. Gia cảnh nhà cô khó khăn từ khi bố cô bỏ đi, một mình mẹ cô nuôi nấng cô. Cô lại rất biết điều, cẩn thận, lễ phép, ngoan ngoãn.

Căn phòng ngủ trước kia của cô không hề thay đổi, chúng vẫn gọn gàng ngăn nắp như lúc cô đi nhưng chỉ thiếu bóng dáng cô. Cô hỏi Hoàng Niên

- Sao căn phòng vẫn như lúc trước vậy, anh không thay đổi sao

Hoàng Niên cung chiêu nói với cô

- Không, anh không đổi, anh sợ khi em trở về sẽ không quen nên vẫn giữ như vậy.

Cô nhìn thấy lọ hoa lavender ở trên bàn trà nhỏ.

- Anh thích hoa này

- Ừm, hoa lavender có màu tím của sự thủy chung, anh nghĩ em sẽ thích nên ngày nào cũng để một lọ ở đấy. Mùi hoa này lại thoang thoảng khắp phòng.

- Niên, em yêu anh, em xin lỗi vì năm đó đã bỏ đi, là em sai rồi

Cô xúc động, ôm cô anh, khóc. Anh dỗ cô, nhẹ nhàng kéo tay cô ra, lau nước mắt trên mặt cô

- Đừng khóc, xấu lắm, xuống nhà ăn cơm với bố mẹ thôi.

Bước xuống dưới đã thấy bố Hoàng Niên bế tiểu An, mẹ anh thì đang cho con bé ăn. Thấy cô bước xuống liền vẫy tay gọi vào ăn.

Ăn cơm xong cả nhà ra ngoài uống trà cũng như chờ thời khắc giao thừa. Tiểu An chay thỏa thích xung quanh vườn hoa. Chợt nó vấp chân vào viên sỏi, ngã xuống đất. Cô lo lắng đứng lên thì thấy mẹ chồng ngăn cản, nói với cô

- Hãy để nó tự đứng lên, tự trưởng thành con ạ

Một gia đình ấm áp, hạnh phúc như thế này là điều cô mong ước từ lâu. Cô cảm thấy ân hận vì năm xưa đã bỏ mặc anh đi, bỏ mất sự hạnh phúc vốn có của gia đình tìm đến cái sự cô đơn, lạnh lẽo.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Tiểu An bị bắt cóc

Trường học của tiểu An cũng đã được chuyển về. Hôm đầu tiên, cả cô và Hoàng Niên đưa nó đi học đã gây sự chú ý của cả trường. Tiểu An xinh xắn cũng khiến nhiều bạn cùng lớp ngưỡng mộ.

Chiều tan học, cô đến đón bé, cô giáo báo có một cậu thanh niên đến đón về rồi. Cô nghĩ là anh đã đón nên lái xe về nhà. Anh về nhà sau cô, hỏi Hoàng An đầu

- Em thấy cô giáo báo con bé đã có người đón, định ninh là anh nên về

- Anh từ công ty về thẳng đây, liệu con bé có gặp chuyện gì không?

Mẹ Hoàng Niên từ trong nhà đi ra nói

- Hai con chưa đón tiểu An à?

Một cuộc điện thoại gọi đến cho cô. Số máy lạ, giọng của người gọi cũng không rõ, hần bắt cô phải đến một khu nhà hoang trong thành phố, đi một mình.

Nghe xong cuộc điện thoại, cô ngã sục xuống, khuôn mặt trắng bệch. Hoàng Niên lo lắng hỏi han cô

Advertisement / Quảng cáo

- Ai vậy? Em có sao không?

- Có người... gọi đến... là người... bắt cóc... tiểu An. Hần nói em... phải đi một mình tới.

Cô khóc nức lên, nói với Hoàng Niên. Anh lo lắng không kém. Việc tìm ra hung thủ là chuyện dễ nhưng liệu chúng có động đến tính mạng của Hoàng An không. Hơn nữa lại để Tô Hạ Dương đi một mình lại càng nguy hiểm.

Tô Hạ Dương sốt ruột, lo lắng cho Tiểu An nên đành rời đi vào tối muộn, không để cho Hoàng Niên biết.

Tô Hạ Dương bước vào căn nhà hoang. Thấy Tiểu An bị trói tay chân, miệng nhét gạc lau, cô không khỏi thương xót, muốn chạy đến thì cô kè giữ lại. Hần bắt cô, kéo sang một căn phòng tối khác ở bên cạnh. Bước vào trong cô thấy một người phụ nữ đang đứng bên cửa sổ, quay lưng về phía cô. Cô bước vào, à liền tiến tới bắt lấy cằm cô, tát vài cái vào miệng khiến bị học máu tại khóe miệng, ngã sòng soải trên nền đất. Cô à liền hắng giọng

- Người đã ra Pháp 5 năm rồi, buông bỏ hẳn rồi sao còn quay trở về. Hại ta theo đuổi hẳn trong 5 năm mà không thương không xót, sau lần ân ái cùng hẳn cũng bị cho uống thuốc tránh thai

Tô Hạ Dương nghe thấy liền biết đây là ai. Tô Minh Nguyệt năm xưa trước lúc cô ra nước ngoài liền kéo Hoàng Niên lên giường gây hiểu lầm với cô. Cô lạnh lùng nói với á

- Vậy sao người bắt con ta, việc này không liên quan đến nó. Cô đi phá hoại hạnh phúc gia đình người khác còn muốn trách ai.

Advertisement / Quảng cáo

- Cô... cô... được lắm. Tôi sẽ cho cô chịu sự đau khổ.

Nói xong á đánh mạnh vào gáy cô. Mọi thứ trước mắt cứ mờ dần, mờ dần rồi biến mất. Cô lâm vào trạng thái hôn mê. Trong cơn mơ, cô thấy Tiểu An bị người khác hãm hại và đưa đi nhưng cô lại bị trói, không thể mào cứu được con bé. Những giọt nước mắt cứ như thể lăn trên mặt cô.

Tô Minh Nguyệt thừa nước đục thả câu, tự có thêm một người đáng tội làm con tin. Á ta gửi ảnh của cô cho Hoàng Niên.

Trong thư phòng tĩnh mịch, một người đàn ông đang ngồi bên bàn máy tính điều tra thông tin về vụ bắt cóc của con gái. Anh thở dài tựa đầu vào chiếc ghế nhắm mắt lại. Hy vọng trước tình hình này, Tô Hạ Dương sẽ chán tỉnh lại. Anh nghĩ rằng người con gái ấy vẫn đang yên giấc trong căn phòng ngủ thì có một tin nhắn gửi tới mail.

Tất cả thông tin về máy chủ gửi mail đều được khóa một cách kỹ càng. Trong mail có hình ảnh của Hạ Dương bị trói tay chân, miệng dán băng dính, đầu chảy đầy máu, ngất lịm trên sàn nhà.

Anh hoang mang bước nhanh tới phòng ngủ, đập tung cửa phòng. Cả căn phòng trống trơn không có một bóng người.

Hoàng Niên vội vàng gọi điện, ra lệnh cho An Kỳ

- Nhanh chóng điều tra thông tin về Hoàng phu nhân ngay.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Đoàn tụ

Ngay trong đêm hôm đó, chiếc xe vượt dãy núi cao lao suốt trên đường cao tốc. Thuộc hạ đã thông báo rằng Tô Hạ Dương bị đưa tới một vùng ngoại ô cách trung tâm thành phố 200km.

Bọn bắt cóc Tô Hạ Dương đã bị công an tới công đi, còn Hạ Dương đã được đưa tới bệnh viện gần đó cấp cứu. Bé An thì không sao vì cô đã đỡ đòn hộ bé.

Anh rất vội vã đi đến bệnh viện. Hạ Dương được đưa từ phòng cấp cứu ra. Chỉ là bị thương nhẹ ở đầu dẫn đến hôn mê bất tỉnh. Được đưa tới phòng VIP để chăm sóc.

Anh ngồi cả đêm chăm sóc cô, rồi thiếp đi lúc nào không hay. Sáng hôm sau tỉnh dậy thấy cô đang đứng ngoài ban công chải tóc cho Tiểu An. Dưới ánh nắng ban mai trong thật đẹp.

Khỏe mỗi anh bắt chợt cong lên. Nhìn hình ảnh của hai mẹ con bên nhau. Anh đi tới bên cô, ôm cô vào lòng, cảm ti lên đỉnh đầu cô, nhẹ nhàng nói

- Nhìn hai mẹ con thật đẹp, anh không thể không thức giấc.

Tô Hạ Dương thoát khỏi vòng tay anh, quay ngược người lại.

- Vợ của anh vốn rất xinh mà, con gái lại giống em nữa.

Advertisement / Quảng cáo

Anh mỉm cười nhìn cô, xoa đầu cô gái nhỏ

- Đáng, rất xinh. Trong mắt anh chỉ có mình em, em và con là những điều tuyệt vời nhất đến với anh.

Nói rồi anh kéo cô vào lòng, hôn lên môi cô. Một nụ hôn thật sâu. Tiểu An thấy bố mẹ hôn nhau thì liền che mắt lại trông rất đáng yêu. Tự nhiên Hoàng Niên bế bé An lên, ôm vào lòng.

- Con là món quà tuyệt vời nhất mà mẹ dành cho ba

- ----- HẾT -----

Vậy là bộ truyện đầu tiên của mình đã kết thúc tại đây. HE nha. Cảm ơn mọi người đã luôn ủng hộ cho mình và bộ truyện "Vợ yêu của anh". Có thể mình sẽ viết thêm ngoại truyện về cặp Niên - Dương và cả bé An nha.

mình cũng đang dành thời gian để viết tiếp tục bộ truyện thứ 2. Mong mọi người ủng hộ nhé.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Ngoại truyện 1: Tô Hạ Dương mang thai

Mới sáng sớm ngủ dậy, Hoàng Niên đã thấy cô đang ngồi trước bàn trang điểm, mắt không dời cuốn lịch mà đếm đếm. Anh thắc mắc hỏi cô.

- Có chuyện gì vậy?

Cô lắc lắc cái đầu, miệng lẩm bầm

- Sao lại thể được nhì, chậm 3 tuần rồi. Anh yêu, tháng này em chậm 3 tuần rồi, không phải chứ.

Hoàng Niên lười biếng nhìn cô gái nhỏ đang suy tư, miệng nhếch lên cười.

Tiểu An từ bên ngoài chạy vào.

- Ba mẹ ơi xuống ăn sáng thôi.

Cô dừng lại, nhìn ra ngoài cửa rồi cùng con gái bước xuống phòng ăn. Một lúc sau anh mới từ trên phòng đi xuống.

Cô giúp việc thấy cậu chủ xuống thì dọn bữa sáng ra. Trong mâm cơm lại có món cá rán. Vừa nhìn thấy, cô bỗng cảm thấy cồn cào khó chịu, chạy ngay vào nhà vệ sinh nôn thốc ra. Anh cũng như thế mà theo vào. Vừa vuốt lưng cho cô, vừa vớt tay lấy cốc nước cho cô xúc miệng.

Sau đó anh đỡ cô ra ngoài, đỡ dành con gái

- Tiểu An ăn nhanh rồi ba mẹ đưa con đi học nhé.

Tiểu An cảm thấy rất vui vì lâu lắm cả ba và mẹ của bé mới cùng nhau đưa bé đi học.

Đến trường cô bé vẫy tay chào tạm biệt rồi cùng cô bạn thân vào lớp. Hoàng Niên quay sang nhìn cô rồi phóng xe đi nhanh. Bình thường cô hay ở nhà khi không có việc gì nhưng hôm nay cô lại thấy anh đưa cô đi nên thắc mắc hỏi

- Có việc gì vậy

- Anh đưa em đi viện kiểm tra đã.

Chiếc xe phóng đến một bệnh viện tư nhân quốc tế. Các nhân viên y tế thấy có xe đến thì đứng ở ngoài chờ tiếp đón. Xe dừng lại ở đại sảnh của bệnh viện. Anh xuống xe rồi vòng qua bên cạnh, mở cửa đỡ cô xuống. Hành động lấy tay chặn trên đầu để cô không bị cốc đầu đã làm khiến cô y tá ngỡ ngàng, tìm đâu được người thế này. □□□.

Advertisement / Quảng cáo

Anh đưa cô thẳng lên phòng của viện trưởng. Cả cái bệnh viện này chính là của tên Lâm Khánh Minh. Ngoài là tổng giám đốc của Lâm thị hắn còn từng tốt nghiệp trường Đại học y danh tiếng của Hoa Kỳ.

Không kiêng dè gì cửa, Hoàng Niên đập cửa vào phòng khiến người đàn ông bên trong giật mình. Có một cô gái đang quỳ dưới đất, đôi mắt ngấn lệ. Lâm Khánh Minh tròn mắt nhìn ra ngoài cửa, cô gái kia thấy có người thì ngay lập tức đứng dậy ra ngoài.

Hoàng Niên thân nhiên hỏi anh ta.

- Chuyện gì đây.

- À không có gì, cô ấy định xin nghỉ nhưng tớ không cho.

- Người ta nghỉ việc vì có lí do, liên quan gì đến cậu.

Lâm Khánh Minh không thể tức giận hơn nữa, tức tối hỏi anh

- Đây là việc của tôi. Anh đến đây làm gì.

- Kiểm tra cho vợ mình đi. Hình như cô ấy có thai rồi.

- Đến khoa sản hộ mình được không, cần gì phi lên tận phòng viện trưởng.

Hoàng Niên thân nhiên mà đe dọa anh ta

- Cậu có muốn mình cho cậu sập luôn cái bệnh viện này không.

- Thôi tôi xin. Chỉ đâu đi theo tôi, tôi dẫn cô đi khám.

- -----

Nhân ngày 20/10 có món quà dành cho các bạn độc giả nhé. Chúc các bạn nữ có một ngày 20/10 thật ý nghĩa bên người thân và gia đình nhé. ♥□♥□♥□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Ngoại truyện 2: Chào đời

~~~~ 9 tháng sau. Phòng hộ sinh của bệnh viện~~~~

Hoàng Niên và bố mẹ anh đã chờ ở đây hơn 5 tiếng từ sau khi đưa cô vào rồi. Một bác sĩ từ trong phòng bước ra

"Hoàng tiên sinh, phu nhân vì lần trước mang thai có vấn đề nên lần này khó sinh, sức khỏe yếu khó sinh, nay lại sinh đôi, e là khó có thể..."

Hoàng Niên tưởng như không thể tin nổi vào thứ mình vừa nghe thấy, tóm chặt cổ áo bác sĩ mà gầm lên

"Nếu cô ấy có mệnh hệ gì các người đừng mong được sống". Nói xong Hoàng Niên xông thẳng vào trong phòng hộ sinh, thấy có người mệt rũ nằm trên giường. Anh đi đến bên cô, cô liền cầm chặt lấy tay anh mà van xin

"Hoàng Niên, hãy cứu lấy chúng nhé, em sẽ không sao đâu" - cô khóc đến hết nước mắt nhìn anh. Anh chỉ biết lặng lẽ mà ở bên cô, trở thành chỗ dựa vững chắc cho cô.

Nửa giờ sau, cuối cùng hai đứa bé cũng chào đời, cô vì kiệt sức mà ngất đi, cô y tá quần chúng lại trong chiếc khăn, đưa đến bên anh

"Hoàng tiên sinh,..."

"Mang ra cho ba mẹ tôi ở ngoài xem"

Advertisement / Quảng cáo

Anh thậm chí còn chẳng liếc nhìn xem nó thế nào, chỉ biết rằng hiện giờ cô đang hôn mê bất tỉnh khiến anh rất sốt ruột

~~~~ Bên ngoài phòng hộ sinh~~~~

Bác sĩ trẻ vừa đưa hai đứa bé ra ngoài, Hoàng phu nhân(mẹ anh) liền chạy tới xem, là một tiểu hoàng tử và một tiểu công chúa nữa, lần này thì bà vui hết ý rồi. Hoàng Niên dù gì cũng là con trưởng, cũng phải có một đứa con trai để sau này còn gánh vác chuyện trong gia đình. Tuy bà cũng không phân biệt đối xử giữa cháu gái hay cháu trai nhưng việc chưa có đứa cháu đích tôn cũng khiến bà phải suy nghĩ nhiều.

Một lúc sau, Tô Hạ Dương được đưa trở về phòng bệnh. Hoàng Niên theo sát cô không rời nửa bước, chỉ sợ có mệnh hệ gì hồi hân cũng không kịp.

Ngủ suốt một ngày rồi cô cũng tỉnh lại. Hoàng Niên vừa từ bên ngoài bước vào, thấy cô đã tỉnh lại liền ra đỡ.

"Em không sao, nhưng con đâu." Tô Hạ Dương lo lắng hỏi anh, sợ có mệnh hệ gì không may xảy ra.

"Đang được bố mẹ chăm sóc ở bên ngoài, em nghỉ ngơi trước đi" Hoàng Niên ân cần chăm sóc cô.

Sau vài hôm, cô được xuất viện trở về nhà. Tuy sức khỏe có hồi phục nhưng anh vẫn chưa cho cô đi làm được.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 24: Ngoại truyện 3:

Một người phụ nữ đang chăm sóc mấy khóm hồng trong khuôn viên của biệt thự Hoàng gia. Chiếc kéo trên tay không nhanh không chậm cắt vài bông hồng đẹp đẽ. Người đàn ông từ trong nhà bước đến gần, ôm lấy người phụ nữ từ đằng sau.

"Cẩn thận gai hồng đâm"

Người phụ nữ ẩy nhẹ nhàng nhắc nhở người đàn ông. Từ 3 năm trước cô đã giao lại toàn bộ công ty Tô thị cho Tiểu An và Tiểu Ngọc (con gái thứ 2) quản lý. Còn tập đoàn Hoàng gia của Hoàng Niên cũng để lại cho đứa con trai duy nhất của anh.

Bây giờ không còn đi làm, công việc hàng ngày của cô là chăm sóc mấy khóm hoa trong khuôn viên để tự tìm niềm vui. Thực ra là cô và Hoàng Niên vừa trở về từ Pháp. Sau khi hai người giao lại công ty cho con liền ra nước ngoài du lịch. Hôm nay sinh nhật Tô Hạ Dương nên trở về nhà cùng các con ăn sinh nhật.

- Hạ Dương, em vào thay đồ đi rồi cùng anh đi mua sắm

Tô Hạ Dương vui vẻ lên lên mời Hoàng Niên rồi trở vào trong thay quần áo. Khi vừa lên ô tô, anh nhìn một tín nhân đi

- Đã dụ được ra ngoài rồi.

Tô Hạ Dương theo anh đến trung tâm mua sắm của tập đoàn Hoàng gia. Tất cả nhân viên đều cung kính đứng ở ngoài sảnh.

- Hoàng tiên sinh, Hoàng phu nhân.

Hạ Dương tuy đã gần sáu mươi nhưng nước da vẫn trắng hồng, xinh đẹp. Cô mua vài món rồi cùng trở về với chồng. Hôm nay cô mua được khá khá đồ. Ai bảo chồng cô cứ thấy bộ nào đẹp liền quẹt thẻ. Sau đó còn đi ăn uống ở ngoài một chút rồi mới trở về

Về đến biệt thự đã gần 6 giờ tối. Phòng khách lúc trước khi đi đã tắt hết điện, chỉ còn ánh đèn nhỏ ở ban công trên tầng 2. Vậy mà bây giờ cả căn phòng sáng trưng. Hạ Dương nghỉ ngơi nhìn chồng. Ông chồng chẳng nói gì rồi tháo chiếc cà vạt trên cổ xuống quần vào mất cô. Mắt đi ánh sáng cô đánh phai bám vào Hoàng Niên để đi. Bước đến thềm nhà người bên cạnh liền biến mất. Cô hoảng sợ tháo lấy chiếc cà vạt che mắt ra. Cô tay cô từ khi nào đã quấn một sợi dây màu đỏ. Sợi dây kéo dài đến đâu cũng không biết nữa.

Advertisement / Quảng cáo

Hạ Dương đi theo dấu của sợi chỉ dẫn đến khu hoa viên sau nhà. Khu vườn tối om tự nhiên bùng sáng. Ánh đèn dẫn cô ra trung tâm hoa viên. Lúc này mấy đứa trẻ cùng Hoàng Niên từ trong nhà đi ra.

- Mẹ chúc mừng sinh nhật mẹ.

Cả ba đứa đều đồng thanh rồi tặng quà cho cô. Hoàng Niên đi sau cùng tay cầm lấy bó hoa hồng đỏ đưa cô. Hạ Dương bấu môi ché anh

- Anh nhìn chúng nó còn mang quà cho em kia anh...

Câu nói chưa hết đã bị chặn môi bằng một nụ hôn anh.

- Chúc mừng sinh nhật em

- -----

Yeppp!!! Vậy là bộ *Vợ yêu của anh* của Thanh đã hoàn thành hết rồi nha cảm ơn các bạn đọc đã đồng hành cùng mình một năm qua. Mong các bạn tiếp tục ủng hộ các bộ truyện mới của Thanh nha.

Yêu.

Hà Nội, 13/5/2019

Bạn đang đọc truyện *Vợ Yêu Của Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.